

dağın

FİKİR VE SANAT DERGİSİ

- Dr. Vakıf ÖZKUL
- Prof. Dr. Rasim ADASAL
- Zafer GENÇAYDIN
- Bedri DİRLİK
- Mehmet BİLİR
- Hüseyin TUNCER
- Falih Rıfkı ATAY
- Güven ÇELİKTEN
- T. OĞUZBAŞ
- Mehmet ERGÖNÜL
- İsmail BEYDEMİR
- Mustafa NİKSARLI
- Dr. Melike ODMAN

5/68

Aysel Sanir

D U Y U R U

**AĞIN KÜLTÜR DERNEĞİ, 18 Mayıs 1968
cumartesi günü AĞIN GECESİ
düzenlenmiştir.**

**İsmail Beydemir ve Eğin sanatçılarının
katılmalarıyla düzenlenen gecede,**

- 1- Türk Müziği sanatçıları**
- 2- Ağın folkloru**
- 3- Caz topluluğu bulunmaktadır**

*Biletler, Cebeci'de Dr. Vâkîf Özkul
(Telefon: 17 82 86), Yenişehir'de Ülkü
Soylu (Telefon: 12 55 25) ve Yeni
mahalle'de Muammer Niksarlı (Telefon:
15 40 25) dan alınabilir.*

Y E R :

**Salon Dilşat, Mithatpaşa Caddesi No : 40
(Spor Toto Genel Müdürlüğü yanında)**

AĞIN

FiKiR ve SAN'AT
DERGİSİ

S a h i b i :

Ağm Kùltür Derneği adına
Dr. Vâkıf ÖZKUL

Bu sayıda yazı işleri müdürü
Mehmet Salim ÖZER

İdare yeri ve haberleşme
adresi :
İç Cebeci Özsoy sokağı No:
3/4 ANKARA

Yazı Kurulu :
Nuri ONAT, Osman Sulhi
AKSU, Nihat ASYALI

Gönderilen yazılar
"Yazı Kurulu"nın
incelemesinden geçer.

Gönderilen yazılar, yayınlan-
sın veya yayınlanmamasın, geri
verilmeyeceđi gibi telif ücreti
de ödenmez.

Dergimiz ayda bir çıkar.

Dizgi ve Baskı :
TÖYKO matbaası — ANKARA

YIL : 2

SAYI : 17

MAYIS — 1968

FIATI 200 Krş.

YILLIĞI : 24 TL.

19 Mayısın

Hatırlattıkları

DR. VÂKIF ÖZKUL

Milli bayramlarımızı en çok içine alan ay, Mayıs ayıdır. 1 Mayıs Bahar Bayramı ile insanlar, kara kışın kasvetinden kurtulup yaşama güçlerinin tazelendiğini hissediyorlar.

Çocuklar, 12 Mayısta küçük hediyeleri ile anne sevgisinin değerini belirtecekler.

15 Mayısta Hava şehitleri ihtifali yapılacak.

Anadolu ihtilâline sonra ikinci kez 27 Mayısın getirdiği Hürriyet ve Anayasa bayramını kutluyacağız.

Genç ve ünlü padişah Fatih Sultan Mehmet, 29 Mayıs 1453'te o zamana kadar 6 defa kuşatılıp alınamıyan İstanbul'u fethedecektir. Fatih'in ölümü de yine bu ayatesadüf eder. (3 Mayıs 1481)

Bizler için, Türk toplumu için asıl önemli olan 19 Mayıs'tır. Büyük insan Mustafa Kemal 1919 Mayısının ondokuzuncu günü Samsun'a ayak basmıştır. O günden buyana yarım yüzyıl (49 yıl) geçmiş, en az üç kuşak yetişmiştir. Bu kuşaklar için de yapıcı ve yaratıcı, çeversini aydınlatan, kendilerini Atatürk'e ve milletine son nefeslerine kadar borçlu sayan kişiler olduğu gibi, gölgesine sığınıp ilkelerini ve devrimlerini yok etmekte fayda uman vatan-severlerimiz! de var.

Kendimizi nasıl borçlu saymayız. Zira hiç bir ölümlü 19 Mayıs sabahı Atatürk'ün Samsun'a ayak basığı koşullardan daha kötüleri ile başbaşa kalamaz. İçeriden ve dışarıdan ezilen, eli bağlı, ordusuz, silâhsız, yıkılmış, bir yandan paylaşılmaya başlanmış bir vatan düzeyinde, herşeyi kurtarmak, herşeyi yeniden yapmak, ölmek üzere olan bir toplumu diriltmek ülküsünü yüreğinde taşımak kolay değıldir. Atatürk o ülküyü yalnızca taşıyan değıl, gerçekleştiren adamdır.

Bu günün önemini biraz daha anlatabilmek için, o gün içinde bulunduğumuz koşulları Atatürk'ten dinliyelim:

"1335 senesi Mayısının 19 uncu günü Samsun'a çıktım. Osmanlı Devletinin dahil bulunduğu gurup, Harbi Umumide mağ-
(Devamı 20 nci sayfada)

Okuma Güdüsü ve Alışkanlığı

PROF. DR. RASİM ADASAL

Okumak gerçı doğrudan doğruya anadan babadan gelme yani kalıtımsal bir ergi değildir; nitekim okumak bilmeyen bir insanın oğlu dahî olduğu gibi, bilgin bir adamın çocuğu da okumayabilir. Bununla beraber insan beyninin yapısı ve kaderli gelişmesi itibari ile en geri iptidailikten sıyrılmağa başladığı andan itibaren, yani binlerce yıl önce yazı yazmağa başlamış; ve dolayısıyla okumak ihtiyacını duymuştur. Nitekim ilkel insanlar duyduklarını ve düşündüklerini sembolik şekillerde mağara duvarlarına kazmış; daha sonra deri parçalarını kitap sayfaları gibi kullanmış; ve nihayet matbaa makinelerinin bu güdüsel ihtiyaca bağılı olarak bulunması ile medenî kültürü bugünkü halini almıştır. Zamanımızda günlük kitap, dergi ve gazete yayınları çeşitli dillerde olmak üzere onbinleri geçmekte; ve kısa bir zamanda çeşitli dillere çevirmeleri yapılmaktadır. Esas amaç bu çeşitli kitaplardan faydalı ve meslek için aydınlatıcı bilgiler almak, genel kültürü derinleştirmek ve nihayet kitaba göre de boş vakti doldurmaktır. Ancak 20. asır insanların yalnız vakit öldüren yazılardan ve kalın sayfalı romanlardan ziyade, zaman ekonomisi düşüncesi ile kültürü olgunlaştıran ve moralle iradeyi kuvvetlendiren yazılara ihtiyaçları fazladır; ve bu ruh sağılığı plânında da yer almaktadır. Zira çağımızda gün geçtikçe her yerde çoğalan kompleksli insanlar çok defa okudukları bazı kitapların ve yazıların menfî telkinlerine

kapılarak morallerini bozarlar. Daha ziyade ampirik düşüncelerle dolu bir seksoloji broşürü ufak erkek cinsel organı hakkında gerçekten uzak olan bazı korkutucu şeyler anlatır; ve bunları okuyan kuruntulu bir genç bunu yorumlamak sureti ile bir komplekse kapılır; ve evlenmenin ilk gecesinde bunun menfî tesiri görülür. Düşündüren, benlik kontrolü yaptırان, kazanılmış bilgilere yenilerini katan ve ibret dersleri veren kitaplara ihtiyaç fazladır. Spora, sinemaya, macera romanlarına, oyunlara ve buna benzer gönül açıcı şeylere ait kitaplar yanında felsefe, ilim, sosyoloji, tarih... gibi bilimlere ait kültürler veren eserlere gençliğin ihtiyacı daha çoktur. Nitekim son zamanlarda radyolarda tertiplenen bilgi yarışmalarında aktüel ve edebî problemler yanında matematikten felsefeye, fizikten tarihe kadar birçok sorular sorulmaktadır.

Modern gazetelerin yazı işleri müdürleri ve tertip heyetleri çeşitli kültür basamaklarında bulunan ve okuma merakları değışik olan binlerce okuyucuların dileklerini ve eğıilimlerini takdir ettikleri için sütunlarında her çeşit bilgiyi doyuracak olan yazıları bulundurmaya çalışırlar; ve hattâ zaman zaman bunlara ait anketlerden faydalanırlar. Adliyeciler zaman zaman gazetesinde orjinal bir hukuk problemini, hekim bazı tıp yeniliklerini, ğretmen mesleğine ait özellikleri, sanatkâr da tiyatro ve musikiye ait aktaliteleri okumak isterler. Lâkin yerine göre adliyeciler

nin, hekimin, öğretmenin, sanatkârın bütün bu probleme ait okumak ihtiyacında bulunduğu şeyler vardır. En kısa fıkralar bile insanı bir an içinde filozof yapmaktadır. Hayat çok kısa olduğu ve her gün binlerce kitap çıktığı için seçerek okumak gerektir. Herhalde birçok insanlar kendilerine birşey vermeyen kitapları da okumakla vakitlerini öldürürler. Şüphesiz ki her isteyen insan bütün şaheserleri, bütün güzel romanları ve mesleğine ait birçok eserleri okuyamaz. Bundan ötürü kısaltılmış el kitapları, gazetelerdeki çeşitli bilgi dallarına ait edebî, tarihî ve bilimsel yayınlar daha kolay okunabilir. Nihayet birçok faydalı kitaplar evin en değerli varlıklarından olması gereken kütüphanesinde bulunur; ve gerektiği zaman şu veya bu kitaba da okunmak veya bir bilgi edinmek için sıra gelir. Herhalde kitaplıkta sıralanmış olan bütün kitaplar, çeşitli yarışmalarda kazanmayı bekleyen insanlar gibidir.

Okumak ve okutabilmek de bir ustalıktır ve bir usule bağlıdır. Yemekler için oburluk ve hazımsızlık söz konusu olduğu gibi, okumak için de aynı şey olabilir; ve bu sonunda bir sürmenaj yani kafa yorgunluğu yaratabilir. Herhalde gençlik yalnız şu veya bu fikri savunan kitabı değil, kendi inancını ve ideolojisini daha kuvvetle savunması için karşı tarafın da kitaplarını, yerine göre okumasını öğrenmelidir. Bu genel mânada halk eğitimi ve manevî terbiye demektir. Gerçekci edebiyat hocaları başarılı tarihî simaların hayatlarını okuturlar. Çok defa çeşitli aşâğılık duyguları olan gençlerin bunları okumak sureti ile müsbet telâfilerde ve hattâ bazı benimsemelerde bulunmaları psikolojik bir gerçektir. Curie'nin, Hellen Keller'in hayatını okuyan ümitsiz ve iradesiz bir kızın yeniden enerji ile hayata ve derslerine karışmak hevesi uyanabilir. Başta Atatürk olmak üzere birçok büyük liderler ve tarihî şöretler hayatlarını ve eserlerini okumuş oldukları şu veya bu büyük insanın tesiri altında kalmışlardır. Birçoklarımız zamanın büyük hocalarını ve o-

kutma metodlarını benimsemek sureti ile bir meslek seçmişizdir. 1915 - 1930 yılları arasında Mercan ve Vefa liselerinde benim gibi okumuş olan birçok öğrenciler okuma tarzı, pratik taktikleri, çok güzel botanik kitabı ile devrin ünlü tabiî ilimler hocası Seracettin'in tesiri altında kalarak tıbbiye veya üniversitenin fen dalına gönül vermişlerdir.

Anadolu'da birçok cahil babalar çocuklarına daha ziyade en koyu taassubu telkin eden ve gerçek din prensiplerini temelsiz inançlara büründüren kitaplar okuturlar; bazıları da yalnız bir kuran hafızlığına zorlarlar. Oysa toy çocuklar arasında bu zoraki ezberciliğin yarattığı ileri derecede beyin yorgunluğu ve hattâ bunamaya yakın haller kliniklerimizde görülmektedir. Esasen genel olarak okumanın belirli saatları, arada dinlenmeleri yeterli aydınlık ve sakin olan bir yerde ve nihayet anlaşılabilen şeyleri okuma gibi koşullara bağlı bir sağlık vardır. Sabahları psikotonik denilen ve sinir fonksiyonlarını kamçılama sureti ile uyutmayan birtakım ilaçlar alıp okumak, bir iki gün verimli görünse bile, kısa bir süre sonra alanları ya serseme döndürür; ya da sıkıntılı bir ruhsal kamçılama yaratır. Bu zoraki bir dopingdir. İnsanı çocukluğundan beri okumaya uyaran ve alıştıran kitap ve bunu en gerekli değerler olarak saklayan kitaplıklardır. 20. asır insanların evlerinde frijiderlerden pikaba, çamaşır makinasından elektrik süpürgesine, radyodan televizyona ve hattâ bara kadar neler yoktur? Elbet radyo ve televizyon da öğreten ve eğiten faydalı araçlardır. Lâkin buna karşılık varlıklı ailelerde gerçek mânası ile çocuklarına değerli bir miras olacak bir kitaplıkları vardır. Her evin imkânlarına ve bütçesine göre, yalnız süslü ve içleri boş ciltleri görülmemek üzere, bir kitaplığı olmalıdır. Bunun gibi modern müessese binalarında konferans veya kapalı spor salonu, büyük otellerde tenis kordu veya yüzme havuzu gibi kitaplıklar da konmaktadır.

Kitap toplamak, durmadan okumak ve şehir kitaplıklarını sık sık dolasmak ve birşeyler aramak alışkanlığı bir çeşit mâni (Bibliomanie) halindedir; lâkin herhalde bu kuvvetli alışkanlıkların en tatlısı ve en zararsızdır; zira bu bir çeşit kitap sevdasıdır. Vaktiyle "ilmi Çinde de olsa arayınız!" demiş olan peygamberimiz, ifade edilen ümmiliğine rağmen, dolayısıyla kitap sevgisini de aşılamıştır. Bazı iş adamlarının, üniversite tahsili yapmamış olanların geniş kültürleri insanı hayrete düşürür. Bunlar kendi kendilerini yetiştiren "Autodidact" insanlardır. Bunlar hayatlarında daima kitaplıklara önem vermişler, her yerde kitap okumuşlar, kendileri de diğerlerini faydalandıran güzel eserler yazmışlardır. Köprülü Fuat ve Peyami Safa bu tipte insanlardan ikisidir.

Aile ocaklarında çocukları ufak yaşlarından beri okumaya alıştırmak, bunlara kitaplık aşkını aşılamak ve çocukların başarıları veya müsbet moral davranışları

halinde sekerlemeler ve oyuncaklar yanında kitaplar hediye etmek çocuk terbiyesine ait ana esaslardan birisidir. İnsan yalnız okulda değil, bunun ayrılmaz bir parçası ve uzantısı olan aile ocağında bütün beşerî ihtiyaçların kaynaklarını alır. Birçok ünlü insanların çocuklarında da görülen bilimsel veya edebî eğilim ve yetenek; kalıtımsal olmaktan ziyade, bir benimseme ve görenek eseridir. Birçok düşünürler dedelerinin ve babalarının zengin kitaplıklarında yetişmişlerdir. Kitaplık ev ve herhangi bir müessese için şu veya bu makina ve âlet gibi bozulmayan, olağan süs olmayan, her vakit ve hattâ zaman geçtikçe de maddî değeri artabilen en gerekli insanlık değerlerinden ve medeniyet sembollerinden biridir. Bana göre durmadan okuyan ve okuma dürtüsünü bir aşk kadar gönlünde besleyen insan, daima hayatta bir vazifesi olma duygusu ile diğerlerine kıyasla genç kalabilen insandır.

Bir Kitap ve Hatırlattıkları

ZAFER GENÇAYDIN

Talip Apaydın'ın "Karanlığın Kudreti (Köy Enstitüsü Yılları)" (1) adlı kitabı bir solukta okunabilir bir yapıt. Akıcı, duru bir dili var. Konuşur gibi... Edebi yönü bir yana, içerik yönünün hatırlattıkları üzerinde durmak isterim.

Yazar Köy Enstitüsü Yıllarını, Enstitüye girişinden, Yüksek Köy Enstitüsünü bitirinceye dekki anılarını anlatmış. Köyün aydınlanmasından, kalkınmasından yana olanların, eğitimimizin köye dönük biçimde olmasını özleyenlerin döne döne okuması gereken bir kitap ki "Karanlığın Kudreti"nin, Türk Yurdunu aydınlatacak olan bozkır meş'alelerini; daha iyice tutuşmadan, nasıl ve niçin söndürüldüğü anlaşılabilir... Köyün; köy çocuklarının ağzında türküleştigi:

"Sürer eker biçeriz güvenip ötesine
Milletin her kazancı milletin kesesine
Toplandık baş çiftçinin Atatürk'ün
sesine
Toprakla savaş için ziraat cephesine
Biz ulusal varlığın temeliyiz
köküyüz
Bu yurdun öz sahibi, efendisi
kölüyüz."

candan ve içten gelen gerçekçi sözleri, Köy Enstitülerinde tüm olanaksızlıklara karşın, öğrenci ve eğitimcilerinin nasıl bir iş ve çalışma, köye dönük bir çalışma heyecanı ile dopdolu olduklarını doluka doluka okuyoruz. Ve de bugünün düşünce çizgisinde Köy Enstitülerinin kapatılma nedenlerini daha iyi anlıyoruz. Gerçi biz Köy Enstitülerinin teknesinde yoğurulmadık ama, az da olsa kokusunun sindiği altı sınıflı Öğretmen Okullarından çıkma ve bu günde Öğretmen Okullarında çalışan bir kişi olarak, aradaki açığı görmemek ve tasalanmamak elde değil. Şimdiki öğretmen yetiştiren kurumlarımız köy koşullarına dönük çalışma ve iş heyecanı verecek itici güçten ve dinamizmden yoksundur. Çoğumuzda köy ülküsü yoktur. Köyün çetin koşulları ve köy gerçekleri ile beslenmemiş ülkümüz. Yaşam boyu köyü görmemiş, köyün sorunlarından habersiz, o toplumun havasını solumamış kişi köy için eğitimci yetiştirebilir mi? Köye eğitimci yetiştiren bir kişinin öncelikle köyü yaşamış, köy sorunlarını bilen kişi olması ve ona göre yetişmişliği gerekir.

Eğitimi köye indirebilmek ve toplum

kalkınmasına yönelebilmek için, Öğretmen Okullarının programlarını uygulama, iş ilkeleri üzerine oturtmak kaçınılmaz zorunluluktur. Köy Enstitülerinin en çok tenkide uğrayan yanlarından biri de üretime önem verilmiş olmasıdır. Gerçekten okullarda amaç üretim değil, eğitim olmalıdır. Ancak, Köy Enstitülerinde üretim yapılırken eğitim - öğretim yapılmıyordu, ya da yapılamaz demek, iş diyalektiğini yadsımak, değilse ard düşünceye sahip olmak demektir. Kaldı ki Köy Enstitülerinin kültürel çalışmalara yer vermediğini savunmak öznel yargılardan öteye geçmez. Bu kurumların, kişiyi toplumsal yaşama hazırlayan çalışmalara (tiyatro, folklor, güzel sanatlar ve yayın) yoğun bir yer verdiğini özlemle anmak gerekir. Öte yandan kafatasının dışına çıkmayan yalın bilgiler neye yarar? Bir bakıma kültür; kişi - doğa diyalektiğinin sonucunda belirir. Medrese anlayışı içinde kuru bilgiler aktarmaktan öteye geçmeyen, Köy Enstitülerinin üzerine kurduğumuz Öğretmen Okulları köy için daha mı yararlı oluyorlar? Tarım, iş ve diğer uygulamalı dersleri sınıfta işleyen; tavuğu, arıyı, ineği resimlerinden tanıyan, çivi çakmasını bilmeyen "kalem efendisi" tipi öğretmen, köy çocuğunun sorunlarına çözüm yolu bulamaz. Öğretmen yetiştiren kurumlar, öğretmeniyle, kuruluşlarıyla tüm olarak köy koşullarına dönük bir hava içerisinde çalışmak zorundadırlar. Öğretmenlerde öncelikle önderlik nitelikleri aranmalıdır. Kısa zamanda bozkırlar ortasında birer uygarlık sitesi biçiminde beliren Köy Enstitüleri, başındaki yöneticilerinin yüksek iş heyecanı ve itici güç'e sahip olmalarının sonucudur kanısındayım.

İşte "Karanlığın Kudreti"nden bir davranış örneği: "Kurban bayramı tam kışın ortasına rastlıyordu. O günler bir soğuktu, bir soğuktu... Kar, fırtına, tipi.. (...) Bayram sabahı kampana çaldı. Dışarda toplanılacak dediler. Başımızı gözü-

müzü sararak, büzülerek çıktık. Müdürümüz Rauf Inan merdivende bizi bekliyordu. Üstünde palto bile yoktu. Ellerini arkasına başlamıştı. Boz urbaları içinde, yağız çehresi bir heykel gibiydi. Yere atlayacaktı sanki. Savrulan karlardan gözlerini kırpıştırıyordu. O halini görünce pelelerinimizin yakasını indirdik. Ellerimizi cebimizden çıkardık." Ve Enstitü Müdürü, yılgınlık psikolojisinden, inançlı kişilerin güçlüğünden, kişisel irade eğitiminden söz ederek ekliyor: "— Ben şimdi kazmamı, küreğimi alıp kanala gidiyorum. (...) Size şunu söylüyorum, bizim asıl bayramımız, yurdumuz bu gerilikten, bu karanlıktan kurtulduğumuz gün başlayacaktır. Parolamız şu olmalıdır: Bayramda çalışırız bayramlar için!" Ve altıyüz öğrenci, tükürüğün buz tuttuğu bir havada üşümeyi neyi unutup, kazmayı - küreği kap-tıkları gibi, kar ve buzlarla kaplı elektrik santralının kanalını açmağa koşuyorlar. Kanal açıldıktan sonra elektriğin yandığını gören bir öğrenci, "aferim ulan eller, bu elektriğin yanmasında senin de hissen var" diyerek ellerini öpüyor... Bu denli iş heyecanı...

Bunun yanında, yağmurlu bir Cumhuriyet bayramında yürüyüş kolunda geçit töreni için bekleyen çocuklar ıslanıyor ve başlarında bulunan öğretmenlerden biri "o ki çocuklar ıslanıyor..." diye semsiyeyi açmıyor ama öteki öğretmenlerce "enayi"-likle niteleniyor. Öteki öğretmenlerin semsiye açtığını gören yürüyüş kolundaki öğrenciler sığınacak yer arıyor, ya da semsiye buluyorlar. Ulusal bayram yeri ciddi-yetten uzak bir havaya bürünüyor. Ve siz bu düzensizliğin nedenlerinin, öğretmenlerin bu tür davranışlarının altında yattığını anlatamıyorsunuz. Bir örnek daha:

İşliği temizlemekten kaçınan öğrenci, "süpürmek ağırıma gidiyor", camın, ya da kapının kırıklığından hiç rahatsız olmuyor ve "ben nasıl yapayım" diyebiliyor bugünün öğretmen adayı. İş yapmak onur kırıcı biçimde görünüyor. İşin fayda yönü bir yana, eğitim yönünden de zararı-

mız büyüktür. Duyguları iş beğenisiyle beslenmemiş; beceriden, eylemden uzak "lâf adamı" olunca kişi inandırıcı da olamaz. Özellikle öğretmenin daha inandırıcı ve etkili olabilmesi için, sözden çok somut örneklerle köylünün ekonomik ve toplumsal yaşamına katkıda bulunması gerekir. Örneğin, geçimini patates üretmekle sağlayan bir toplumda öğretmen, okul uygulama bahçesinde, köylüden daha çok ve daha iyi cins patates yetiştirebiliyorsa, diğer sorunları çözmede de daha etkili ve inandırıcı olacaktır. Okullar çevrelerine katkıda bulunacak niteliklerden yoksun oldukça eğitim merkezliği görevlerini yapamayacaklar ve okuma - yazma bilen cahil kişiler yetiştiren kurumlar olarak kalacaklardır. İş ve uygulama yönünden yetersiz olarak yetiştirdiğimiz öğretmenlerimiz de, toplum kalkınmasında yeterince itici güç olamayacaktır. Oysa ki geleceğin uygar Türkiye'sini, iş eğitimi almış öğretmen yaratabilecektir.

(1) **Karanlığın Kudreti (Köy Enstitüsü Yılları)**
Talip Apaydın, Ararat Yayınevi - İst. Fıatı 10 L.

NOT : Bu yazı 17 Nisan Köy Enstitülerinin kuruluş yıldönümü dolayısıyla gönderilmiş, Nisan sayısına yetişmemiştir.

AĞIN'a Sevgi

Bedri DİRLİK

*Peder armutlara iyi bakardı
Çoluk çocuk gah kesmeden bıkarı.
Sakallıgilin Mustafa suyu hep kendi bağına yı-
kardı
O günlerin özlemine çekerim AĞIN.*

*Armut kokusunu şimdi manavlardan alırsız,
Fiatını sorunca sergi başında donar kalırsız.
Senin o zevkini nerde buluruz
Nasıl hasretini çekmeyem AĞIN.*

*Evimizin önü dik bir yokuştı,
Saçımıza ihtiyarlık nişanı düştü.
Sıladan ayrılmak epeyce güçtü
Burcu burcu kokun geliyor AĞIN.*

*Ağın'dan Andiriye giderken
O manzara gözümlün önünden gitmez.
Ordaki hatıralarımı yazmakla bitmez
Yedi yıldır hasretini çekerim AĞIN.*

*Ruhum oradadır bedenim gitmez
Akpınar, Muratoğlu gözümden gitmez,
Kırçanlardan bakınca o güzellik bitmez,
Burcu burcu kokun geliyor AĞIN.*

*Sonbaharda gazel düşer suyuna
Gençler çıkar düğünlerde oyuna
Bütün gurbet eli bana verseler
İnan hasretini çekerim AĞIN.*

17 NISAN

Mehmet BİLİR

Kanımca, yüzyıllar boyu köye uzanmayan, onu karanlıkta kendi alinyazısı ile başbaşa bırakan zihniyetlerin karşısına Türk Parlâmento heyeti yirmi yıl önce 17 Nisan tarihinde 3803 sayılı yasayla çıktı.

Amaç, kısa zamanda tüm köy çocuklarını ilk öğrenimden geçirmekti. Gerçeği dile getirmek gerekirse, böyle bir yasa çıkmamış olsaydı, ben ve benim gibi nice köylü çocukları okuyamıyacak, okuyamadığımız gibi, belki şimdi teneffüs ettiğimiz yurt havasını buralarda alamıyacak, Almanya'ya Hollanda'ya iş için gidecektir.

17 Nisanı, benim okumamı sağladığı için severim.

17 Nisanı, beni kutsal öğretmenliğe hazırlamaya atılan ilk adım olduğu için severim.

17 Nisanı, beni cehaletten kurtarmaya yarıyan bir gün olduğu için severim.

17 Nisanı, beni bana tanıttığı için severim.

Acaba 17 Nisanla Türk köyüne ilk meşaleyi götüren kişileri sevmeyen var mı?

Sanmıyorum ki bu topraklar üstünde yaşayan insanların içinde böyle kişiler bulunsun. Neden? Çünkü hiç bir iş yapmasalar bile "Bana bir harf öğretmenin kölesi olurum" vecizesi uyarınca, köy çocuğuna okuma-yazma öğretme yönünden, işle kültürü birleştirme bakımından, en kıymetli yurt hizmetini yapmış sayılacaklardır. Bu nedenle, 17 Nisanı sevmeyen tek kişi olacağını sanmam.

Ben, Türk köylüsünü kısa zamanda okur-yazar duruma getirmeye çaba harayanları kötülemeyi en az vatan haini olarak suçlarım. Cehaletin tek nedeni okumamak ve kültürsüzlük olduğuna göre, okuma-yazmayı mümkün kılan Türk köylüsüne ışık götüren 17 Nisan günlü Parlâmento kararını beğenmemeyi inancıma göre Türk köylüsü okumasın, cahil kalsın olarak değerlendirim. Bu inançta olacak kişiler Türk olmasa gerek...

17 Nisanla yaşama hakkı bulmuş biz köy çocukları ve öğretmenleri, bu mutlu günün heyecanı ile, Türk Eğitiminin böyle nice 17 Nisanlara kavuşmasını yürekten dileriz.

Dergimiz ve Derneklerimiz Hakkındaki Duygularım, Düşüncelerim

Hüseyin TUNCER

(AĞIN KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ) nin her sayısını dikkatle ve zevkle okuyorum. Çünkü bu yazıların çoğu Ağın'da geçen çocukluk hayatımın tatlı hatıralarını da canlandırmakta ve dile getirmektedir.

Hafta sonu tatilinden yararlanarak, bugüne kadar çıkan dergileri bir defa daha karıştırmak, yazılarını kuş bakışı gözden geçirmek ihtiyacını duydum. Ağın koken, Ağın'ımızı her türlü coğrafi güzellikleri, tarihi değerleri, sosyal yapıları bakımından da anlatan ve çoğu, tanıdıklarımın, sevdiklerimin kalemlerinden çıkan yazılar beni bir defa daha duygulandırdı. Böylesine güzel duygular yaratan yazıların yanında, geri kalmış bir yurt köşesi olduğu görüşü ile, güzel Ağın'ımızın ekonomik ve sosyal bakımlardan kalkındırılması için alınması gereken tedbirleri yansıtanlar da önemli bir yer tutmaktadır. Bu yazılardan her biri bir başka yaramıza parmak basmakta, bir başka sosyal derdimizi dile getirmektedir. Böy-

lesine bizim olan bir derginin çıkarılmasında hiç bir fedakârlıktan çekinmeyen Ağın Kültür Derneği Yönetim Kurulu ile yazı ailesinin genç ve çalışkan üyelerine, bu dergiyi her biri ayrı bir değer, biz Ağın'lılar için ayrıca geniş bir anlam taşıyan yazılarla besleyen değerli yazarlara şükran borçluyuz.

Dergi hakkındaki şahsi duygularımı özet olarak böylece ifade ettikten sonra, bugüne kadar çıkan dergilerdeki yazılardan ilginç gördüklerimi müsterek noktalarına göre bir iki maddede özetliyerek bu hususlar hakkındaki görüşlerimi belirtmeye çalışacağım:

1 — Ağın'da okur-yazar oranı Türkiye'nin bugünkü durumuna göre rekor seviyededir. Her meslekte, yetişmiş ve bugün yetkili makamlar işgal etmiş bulunan bir çok hemşehrilerimiz de vardır.

2 — Ağın geri kalmış bir yurt köşesimizdir. Bu bölgeyi her bakımdan kalkındırmak için güç birliği yapmamız gerekir.

Bunun için de özellikle kooperatifler kurmak yoluyla hemen teşebbüse geçilmelidir.

3 — Bazı hemşehrilerimiz dergide çıkan bütün yazıların sadece Ağın'la ilgili olmasını, bazıları da derginin Ağın'lı olmayanlara da hitap edecek ve her tabakadaki kimseleri tatmin edecek nitelikte olmasını istemektedirler.

Ağın'da okur-yazar oranı hakikaten hepimizi sevindirecek ve her Ağın'lıyı gururlandıracak kadar yüksektir. Bu oranı daha da artırmak veya düşmemesini sağlamak başta Ağın'da görev yapan öğretmenler olmak üzere hepimize düşer.

Ağın'ı her alanda geri kalmışlıktan kurtarmak için güç birliği yapmak, özellikle yakında bir kıyı kasabası olacağını düşünerek turistik bir bölge haline getirmek müşterek dileğimizdir. Ancak, önemli olan husus çok yerinde olan bu dilek ve düşüncelerin en kısa zamanda uygulama alanına geçirilmesi ve gerekli amaçlara varmayı sağlayacak kooperatiflerin kurulmasıdır. Diğer bir yol da derneklerle benzeri hizmetler yapmaktır.

Halen, Ağın'ımızın çeşitli yönlerden gelişmesine yardım eden (3) dernek vardır.

Bunlardan, "HAYIRSEVERLER DERNEĞİ" aslında kamu yararına hizmet eden bir dernektir. Çalışma alanı bütün Türkiye'dir. Buna rağmen ilk büyük yardımını Ağın'a yapmış ve Ağın'ımıza "HOCAOĞLU SAĞLIK VE EĞİTİM YURDU"nu kazandırmıştır. Bu yurt, her türlü modern tesisleri, kaloriferi, en üstün kalitede demirbaş eşyaları, mutfak araç-gereçleri, çeşitli hizmetlerde kullanılabilecek salonu, bütün imkânları taşıyan misafirhanesi, öğrenciler için pansiyon olarak, özellikle yaz aylarında da turistleri barındırabilecek (40) yataklı yatakhane, her seviyedeki kimseleri tatmin edebilecek nitelikte kitapları bulunan bir kitaplığı, yavrularımıza güzel anlar geçirtebilecek her çeşit oyun araçlarına sahip çocuk bah-

çesiyle çok yönlü hizmetler görecektir. Ağın'ımıza bu değerli eseri kazandıran "Hayırseverler Derneği"ne en içten duygularla teşekkür ederiz. Ancak, yukarıda da açıkladığım gibi bu dernek kamu yararına hizmet eden bir dernek olduğundan devamlı şekilde Ağın'a hizmet etmesini bekleyemeyiz. Bununla beraber imkânları oranında yeni yardımlarını esirgemiyeceklerine inanıyoruz.

"AĞIN KÜLTÜR DERNEĞİ", isminden de anlaşılacağı gibi sadece Ağın'la ilgili bir dernektir. Yaşadığı müddetçe hizmetlerini Ağın'a yöneltmek durumundadır. Bu derneğin de bugüne kadar bir çok hizmetleri olmuştur. Bu hizmetlerine yenilerini katmaktadır.

Bu derneğin, özellikle (AĞIN FIKIR VE SANAT DERGİSİ) ni çıkarma yolunda gösterdiği çaba ve başarıyı, bir dergi çıkarmanın çeşitli güçlüklerini bilen bir kimse olarak takdirle karşıladım.

Şimdiye kadar adı sadece "Ağın Fikir ve Sanat Dergisi"nin 6. sayısında dernek başkanının bu konuda yazdığı yazıda geçen bir de "AĞIN İLÇESİ SOSYAL TEŞİSLER YAPTIRMA, KORUMA, TURİZMİ GELİŞTİRME DERNEĞİ" vardır. Bu da Ağın Kültür Derneği gibi sadece Ağın'a hizmet amacı ile kurulmuş bir dernektir.

Tüzüğünün hazırlanması ve derneğin kurulmasında emeği geçen bir kimse olarak, ayrı bir yazıda bu derneğin kuruluş sebepleri ve amaçları hakkında geniş açıklamalarda bulunmak istiyorum. O zaman, söz konusu dernek tüzüğünün, Ağın'ımızı, düşünebileceğimiz her alanda geliştirebilecek geniş çalışma imkânlarını kapsadığı anlaşılacaktır.

Bu derneği de gücümüz oranında madden ve maddeten desteklersek, Ağın'da bulunan hemşehrilerimizden derneği geliştirici çalışmalar yapma yeteneğinde olanlar yönetim kurulunda görev alırlarsa Ağın'ımız için düşünülen her türlü hizmetler sağlanmış olacaktır.

Yukarda da açıkladığım gibi bu derneğe ayrılan başka bir yazıda, derneği her yönü ile tanıttıktan sonra bütün hemşehrilerimi bu derneğe üye olmaya ve yardıma çağıracağım.

Dergilerde çıkan yazıların sadece Ağın'la ilgili olması düşüncesine gelince:

Abone olanların isim ve adreslerini inceledim. Memnuniyetle gördüm ki, özellikle son sayılarda Ağın'lı olmayan bir çok sayın kişiler de abone olmaktadır. Kaldı ki, derginin adı da fikir ve sanat dergisidir.

Bu sebeplerle, yazıların, güzel Ağın'ımızı dergiyi okuyan herkese tanıtması, Ağın'lı olanlara hasret giderici etkilerde bulunması ve geçmişi anmalarına yardımcı olması yanında, eğitici, öğretici ve yol gösterici nitelik taşıması da gerekmektedir. Böylece, dergi hem bizlerin, hem de Ağın'lı olmayan her tabakada kimselerin zevkle okuyup faydalanabilecekleri bir özellik kazanmış olur. Ben şahsen derginin gün geçtikçe bu seviyeye erişmekte olduğuna şahit olmanın sevincini duyuyor, emeği geçenleri bu yönden de takdir ediyorum.

Derginin her sayfasının sadece Ağın'a ayrılmasını, sadece bizim hatıralarımızı canlandırır nitelik taşımasını isteyen kıymetli hemşehrilerimin bu samimi duygularına hürmet ederim. Ancak, yukarda açıkladığım amaçları da gerçekleştirebilmesi için dergide çıkan yazılar hususunda daha toleranslı bir görüşe sahip olmamız gerektiğini belirtmek istedim.

Derginin değerli, genç ve enerjik yazı ailesinden bir dileğim de şu olacaktır: Zaman, zaman dergide çok uygun bulduğum iki başlıkla yazılara da yer verilmektedir. Birisi (Yaşamış Ağın'lılar) diğeri (Yaşayan Ağın'lılar). Kanaatimce bu çok güzel bir tutumdur. Böylece, yaşamış Ağın'lıların hayatlarını ve yaptıkları hizmetleri okuyarak bu ecdatlarımızla ifti-

har etmek imkânını bulabiliyoruz. Ancak, benim bu konudaki görüşüme göre; bu iki başlıkla tanıtılan dünkü ve bugünkü Ağın'lılar kişilikleri ve hizmet dereceleri yönünden tercih sırasına konmalıdır. Böylece, dergimizi okuyan özellikle yabancı kimselere, Ağın'a dün ve bugün hizmet edenleri tanıtırken onlara bu iki kuşağın kişilikleri ve hizmetleri hususunda bir kıyaslama yapma imkânlarını da vermiş oluruz.

Önemle belirtmek isterim ki, yaşayan Ağın'lılar olarak bugüne kadar bahsedilen kimseler hakkında herhangi bir olumsuz düşünceye ve muhterem saydığım o şahısları küçümseme gibi bir görüşe asla sahip değilim. Bu konuda yanlış anlaşılmaya yer verilmemelidir. Belirttiğim esaslar gözetilmek suretiyle paralel bir yol izlenecek olursa yaşamış ve yaşayan her Ağın'lıdan sırasıyla söz etmek mümkün olabilecektir. Saygılarımla.

Geçen Sayıdaki Bulmaca'nın Çözümü

Soldan Sağa :

1 - Tirnanna 2 - Akait, Ana 3 - Bas, it
4 - Gırnata 5 - Alet, Tı 6 - Tol, Pilâv 7 -
Skeç, Para 8 - Li, Emi 9 - Zaptetmek

Yukarıdan Aşağı :

1 - Tabiatsız 2 - İka, Alkol 3 - Rasgele
4 - İn, Jet 5 - At, Em 6 - An, Tipi 7 - An,
atla, 8 - Anıtlar 9 - Ata, Av.

İdealist

Yazan : Falih Rifkı ATAY

Birinci Dünya Harbi sırasında bir gün Petit Parisien gazetesi sahibi, edip Anatole France'ı görmeye gelir. Harb idaresi aleyhine söylemediğini bırakmaz. Anatole France der ki:

— Fakat dostum bu söylediklerinizi gazetenize yazsanız Fransa'yı uyandırmanız. Hakkatlerden yalnız sizin ve benim haberimiz olmasından ne çıkar?

Gazete sahibi hiç tınmadan cevap verir:

— Bu söylediklerimi yazınca gazetemi süremem ki...

Şimdi bir Türk gazetesinin başında genç bir cumhuriyetçi olduğunu farzediniz. Yazı işleri müdürü yanındadır:

— Gerçi taassup duygularını okşar ama, bu tefrikayı koyarsak on bin fazla satarız.

On bin... Satıcı payı çıktıktan sonra günde yedi yüz lira! Bu cazibeye kapılarak tefrikayı koyan gazete sahibi, eğer isterse, bir Mustafa Kemal ile kendi arasındaki farkın ne kadar başdöndürücü, Atatürk prensiplerine bağlılığının da sadece bıyık traş ettirmek, şapka ile dolashmak, karısını çarşafsız gezdirmekten, bir sahtekârlıktan ibaret olduğunu görür.

İzmir zaferi sıralarında irtica alabildiğine itibarda idi. İzmir'e giren ordunun, tesadüf eseri başında bulunan komutan vizita kartına hemen "İzmir fatihi" sözünü yazdırdıktan sonra müftü ile, Meclisteki irtica takımı ile elbirliğine kalktı idi. İstenen şey, gâvurdan temizlenen memlekette Tanzimattan da geri bir taassup rejimi kurmaktır.

Mustafa Kemal'e o zamanlar herşey teklif edilmişti. Padişahlık da halifelik de! Fani ömür değil midir bu? Umumî temayüllere uyarsa belki de başına taç giyecek, ve taht üzerine otu-

racaktı. Enderunları ile, haremeleri ile bir şark padişahının bütün zevklerine kavuşacaktı.

Bu temayülleri tersine gitmek, devamlı suikastlere uğramak, Şeyh Said isyanları, Dersim isyanları ve Menemen faciaları yolunu açmaktı. "Gazi" sözünü fethettiği İzmir'in sokaklarında "gazoz"a çevirip onunla alay edeceklerdi.

Kendisini ilk gördüğümüzde:

— İşimiz bitmemiştir, yeni başlıyoruz, demiştir.

Milyonlarca satan gazetesinin sıfıra doğru yuvarlanacağını biliyordu. Daha birkaç ay sonra:

— Sanki ne yaptın? diye soracaklar,

Yine kendileri:

— Yaptı ise millet yaptı cevabını vereceklerdi.

İrtica onu halk arasında lânetleme edecek, gençlerden bile:

— Biz zafere kadar olan Mustafa Kemal'i tanıyoruz. Ondan sonrakini tanımıyoruz diyenler bulunacaktı.

Mustafa Kemal zaferden sonra ikinci büyük yalnızlığının içine düşmüştü. Bu yalnızlığı da, tek milli kuvvet olan çetelere komutanlık edenlerin kendisini öldürmeye kalkıştıkları, yer yer altmış kadar bölgede halifeci isyanlar çıktığı pek güvendiği kolordulara komuta edenlerin İstanbul hükûmetine bağlılık sözü verdikleri, Meclis mürtecilerinin onu millet hakkını "gasbetmekle" suçladıkları günlerin yalnızlığı kadar korkulu idi.

Elindeki zafer ise, şark pazarında, her türlü şanlar ve şerefler ticareti için değer biçilmez

bir sermaye idi. O bu sermayeyi sokağa atıyor, 19 Mayıs'ta nasıl Samsun'a ayak basmışsa, şimdi de yepyeni bir savaş vermek için İzmir'e ayak basıyordu. Samsun'dan kalkarak, Erzurum, Sivas, Ankara, Sakarya ve Dumlupınar üzerinden İzmir'e gelen asker, İzmir'den kalkarak bütün memleketi ve milleti batı medeniyetçiliği dâvası uğruna fethedecek inkılâpçıya değişiyordu.

Bugün binbir güçlükten bahseden, binbir özür ileri süren sözde aydınlarımızın hangisi onun bu iki yalnızlığında olduğu kadar tehlike ihtimalleri karşısındadır?

Bütün itibarını, şereflerini ve şanlarını Arap yazısı yerine Lâtin yazısı koymak için ortaya atmış olan Mustafa Kemal ile, milletvekilliği ödeneğini feda etmemek için seçim çevresinde medreselikler türemesine göz yuman politikacıyı mukayese ederseniz, bir idealist ile bir oportünist arasındaki bütün farkları görürsünüz.

Arasına:

— Atatürk ksağ olsaydı ne yapardı? gibi bir sual duyulur.

Ben cevap vereyim mi? Topumuza birden lânet okurdu.

(ÇANKAYA'dan)

DERGİMİZİN NOTU : Ankara'dan mektup yazan bir okuyucumuz, Dünya gazetesinden keserek gönderdiği Falih Rıfkı ATAY'a ait "POLİTİKA" başlıklı yazının dergimizde yayınlanmasını istiyor. Yazının başlığından da anlaşılacağı gibi politika olduğundan ötürü, onun yerine aynı yazarın bir başka yazısını yayınlıyoruz.

SON ANİ

Bir yolcu katarının son sirende
son anı fişkirdi,
ızdırıp yüklü katarın son vagonunda
son ray acıyla hıçkırdı.
Binyüzonbir numaralı katar
bilmem kaçınıcı istasyonda
son kez durdu
biraz su içti ferahladı
isli terlerini sildi Gar'a
bilmem kaçınıcı yolcu indi,
bilmem kaçınıcı yolcu bindi katarı.
Sallandı sayısız mendiller
sayısız kollar pencerede asılı kaldı
gözyaşları suladı rayları
gözyaşları kalblerdeki harareti aldı.
Bir nine koştu katarı koştu
bir asker şapkasında oğlunu aradı
bir tükenmişliğin son sirende
güzel kız açtı kollarını açtı
son anı fişkirdi delikanlının avucunda
son anı bir tutam saçtı...
Şimdi bir siyah nokta var ötelerde
bir siyah nokta...
ızdırabın yarısı Gar'da
bir yarısı o simsiyah katarı...
Bir unutulmuşluğun son sirende
son anı fişkirdi
demir tekerlekler altında son ray
acıyla hıçkırdı...

GÜVEN ÇELİKTEN

ispanyol meyhanesinde seni aradım

Bu akşam

*Bütün meyhanelerini dolaştım İstanbul'un
Seni aradım kadehlerdeki dudak izlerinde
Sonra akvaryumlu meyhane de balıklara sordum seni
Canım kıyasıyla sarhoş olmak istiyordu
Yokluğun bir karanlık gibiydi içimde*

Ağır ve dayanılmaz

*İspanyol Meyhanesinde tahta masalara yazdım adımı
Sonra şarap döküp üstüne çok çok öptüm
Bilsen ki, şarap dudakların kadar vefasız değildi
İspanyol Meyhanesinde*

Toprak kadehlerden içtim ellerini yudum yudum

Önce bir serinlik sardı kanımı

İliklerime kadar üşüdüm

Sonra bir orman yangınında eridi dudaklarım

Ve bütün sokaklarında İstanbul'un

Gece sabahadek seni aradım

Ne yana baksam karanlıktı

Oysa güzel kadınlar vardı masamda

Kendinden emin kadınlar

İnce uzun parmaklı beyaz kadınlar vardı

Şarap bir yerde o kadınlar gibiydi

İçtikçe başım dönüyordu

Şimdi bütün meyhanelerde kadehler

Senin için uzanır yıldızlara

Bir gitar alaca karanlıkta ilk serenadı

Senin için yapar Madrid'te

Madrid'te şarap renkli horozlar ötüyordu

Seni görür gibi oluyordum

Boğazıma bir şeyler düğümleniyordu
Üşüyordum yorgundum üstelik
Soğuktan İspanyol Meyhanesi loştu
Ve şimdi bütün meyhanelerinde İstanbul'un
Sevenler sarhoştı...
İspanyol Meyhanesinde ne şömine vardı
Ne beyaz halılar
Ama içtiğim her kadehe kokun sinmişti
Başım dönüyordu
İstanbul'u yıkmak geçiyordu içimden
Ben çaresizliğin böyle korkunç olduğunu
Bilmezdim eskiden
Bir garson halime bakıp
Anladı yıkılmış olduğumu
Canım yeşil şarap istedi sordum
Yok dediler.
Sonra gözlerin geldi aklıma
Oturup ağladım
İspanyol Meyhanesinde
Kadehlerce seni yaşadım
En güzeli seni sevmekmiş meğer
Ölesiye delice korkunç
Fırınlarda seni aramakmış ekmek diye
Seni beklemekmiş en güzeli
Ölümü bekleyen hastalara inat
Eski bir meyhane şarkısı vardı
Bir türlü hatırlayamadım
Sonra gözlerini düşünüp
Kadehlerde yeşil yeşil yandım
Biliyorum
Bir gün sen de geleceksin İspanyol Meyhanesine
Bir gün sen de çılgın gibi sarhoş olacaksın
Sevdiğimiz şarkıları söyleyeceğiz sabahlara dek
Yeşilköye bin güneş doğacak şarapsız gecelerimizden
Ama yanımda kadınlar varmış
İnceymiş beyazmış güzelmiş üstelik
Sen yoksun ya ellerini tutamıyorum ya
Şarabı aynı kadehten içemiyoruz ya
İspanyol Meyhanesinde seninle ölmek varmış
Vız gelir dünya
Yorgunum şimdi bitkinim
Beni unut artık
Söyle garsonlara
Kırılmış bir kadeh gibi bıraksınlar beni
Şimdi İspanyol Meyhanesinde
Bir tahta masada kaldı adım
Yere dökülmüş şaraplara güneş doğuyordu
Seni unutmadım...

T. OĞUZBAŞ

Hırsız var

Mehmet ERGÖNÜL

Çok uzun yıllar san'atın çilesini çektim. Fakat iyi şeyler yazamadım, düşündüklerim yüreğimde kaldı, nedense.

Gençlik yıllarımda çoğu şairler beni etkiledi. Çoğu günler gam rüzgârları, yokluk, yıkılmışlık fırtınaları eğdi başımı, cı-lız buğday başakları gibi. Olgunlaşamadım, kendimi bulamadım, kuru ekmek misali ufalana ufalana kayboldum, bittim.

İlk şiirim 1942 yılında köye doğru dergisinde yayınlandı. Sevincimden yıldızlara değdi başım. Köyümden, bağımdan, toprağımdan, derdimden yakınıyordum.

İyi veya kötü olması beni düşündürmüyordu, yazılarımın. Gönlümce söylemiştim onları. Kendi öz çocuklarım gibi kimisi haylaz, kimisi sevimsiz, kimisi kusura doğımuştı. Ama benim çocuklarımdı. Benden yücelmişlerdi, benden güvermiş, benden filiz vermişlerdi.

Onlara bakmak pek tabii görevimdi. Fakat günün birinde bir tavuk hırsız tütredi köyün birinden. Çirkin güzel demeyip torbasına dolduruyor, gösterişli bulduklarını toplum karşısına kendi malı gibi çıkarmaktan utanmıyordu.

Ankara'da her cuma şairler günü yapılır, Halkevleri genel merkezinde. İşte bu toplantılardan birinde sayın hemşerim, benim en sevimli çocuklarımdan birini çırılçıplak huzura çıkardı ve kaşını gözünü yaraladı. Utancımından gözlerim yagardı.

Daha önce, dergimizde yayınlanan "GREMİYORUM" adlı şiirimi "VEREMİYORUM" başlığı altında, Çele dergisinin Aralık 1966 tarih ve 44 sayılı nüshasında, ismimden başka bütün mısralarımı zimmetine geçirmek suretiyle bir hırsızlık rekoru kırmış ve böylece yayınlamıştır. Bu örnekleri daha da çoğaltabiliriz:

VEREMİYORUM

Öyle bağılyımki sana ezelden
Renginden başka renk göremiyorum,
Anlıyan bulunmaz bu garip dilden
Onun için murada eremiyorum.

*

* *

Baharmış, yazmış yahut karakış
Beyhude değilmiş Hakka yalvarış
İstersen dostla küs düşmanla barış
Hiç birisinde fark göremiyorum.

*

* *

Bitmez tükenmez bir uzun yoldun,
Hayat çıkmazına düştün, kayboldun
Gittin bir başkasına kul oldun
Gene senden başkasına meyil veremiyorum

Anlıyana sivri sinek saz, anlamıyana
davul zurna az.

AĞIN ' da BAHAR

Ismail BEYDEMİR

*De be deli gönül, ne güne durun,
Hodri meydan denilecek zamandır.
Payam çiçeğine dayanmaz burun,
Çelebi'ye inilecek zamandır.*

*Gün Pulur'dan bizim ele doğanda,
Karanlığı Aladağ'dan koğanda,
Gülburnuna çiğ damlası yağanda,
Hoşiriğe inilecek zamandır.*

*Hop'un başı ne de güzel görünür,
Yazılarda ince sisler sürünür,
Osmanbaşı ala renge bürünür,
Yoncaları yenilecek zamandır.*

*Böğürtlenderesi koyu serindir,
Fellahlar da kollarını gerindir,
Nerde olsan gönül, Ağın yerindir,
Eğin ağzı çalınacak zamandır.*

*Guzgeçe'de horozların ötende,
Dallarında taze yaprak bitende,
Ne burada, ne de daha ötende,
Tam içinde olunacak zamandır.*

*Yamaçlarda sultan navrez kokuşur,
Hekemat'da eşkiceler çıkışır,
Mezarlıkda gıdiklerin tokuşur,
Karlıpekmez yenilecek zamandır*

*Kazıklarda çezmelerin çekilir,
Masuralar iki sıra dizilir,
Yüzon arşın çezme nasıl gezilir,
Sütlü kuymak yenilecek zamandır.*

*Beydemir der vardım kırküz yaşına,
Bırak saçı, aklar düştü kaşına,
Beni senden koğanların başına,
Yumruk yumruk vurulacak zamandır.*

19 Mayısın Hatırlattıkları

(Başmakaleden devam)

lûp olmuş, Osmanlı ordusu her tarafta zedelenmiş, şeraiti ağır bir mütarekename imzalanmış. Büyük harbin uzun seneleri zarfında millet yorgun ve fakir bir halde. Millet ve memleketi Harbi Umumiye sevkedenler, kendi hayatları endişesine düşerek memleketten firar etmişler. Saltanat ve hilâfet mevkiini işgal eden Vahidüddin mütereddi, şahsını ve tahtını temin edebileceğini tahayyül ettiği deni tedbirler araştırmakta. Damat Ferit Paşanın riyasetindeki kabine âciz, haysiyetsiz, cebin, yalnız padişahın iradesine tâbi ve onunla beraber şahıslarını vika edebilecek herhan-gi bir vaziyete razı.

Ordunun elinden esliha ve cephane'si alınmış ve alınmakta.

İtilâf devletleri mütareke ahkâmına riayete lüzum görmüyorlar. Birer vesile ile, itilâf donanmaları ve askerleri İstanbul'da, Adana vilâyeti Fransızlar; Urfa, Maraş, Antep İngilizler tarafından işgal edilmiş, Antalya ve Konya'da İtalyan kıtaatı askeriyesi; Merzifon ve Samsun'da İngiliz askerleri bulunuyor. Her tarafta ecnebi zabıt ve memurları ve hususi adamları faaliyette. Nihayet mebdai kelâm kabul ettiğimiz tarihten dört gün evvel 15 Mayıs 1335'de itilâf devletlerinin muvafakati ile Yunan ordusu İzmir'e ihraç ediliyor.

Bundan başka, memleketin her tarafında anasırı hristiyanıye hafî, celî hususî emel ve maksatlarının temini istihsaline, devletin biran evvel çökmesine sarfı mesai ediyorlar."

İşte Atatürk böyle bir devirde içi ümit ve imanla dolu olarak Samsun'a çıkıyor. Herkesin şaşkın olduğu o devirde, O kararlı. Çoğu aydınların ümitsiz olduğu o zamanda, O'nun içi milletine olan güveninden doğan imanla dolu.

O zaman Mustafa Kemal'in ülküleri ile, saray temsilcilerinin menfaatleri çarpışma halinde idi. Fakat yolunun ideal yol olduğunu biliyor, milletin düşman boyunduruğu altında tutsak olarak yaşamasına asla gönüllü razı olmuyordu. Bu inancı ve millete olan güveni ile Anadolu ihtilâlini yaptı Atatürk. Alman filozofu Fichte'nin sözü ne kadar gerçeğe uygun; "İdeallerle menfaatler her zaman birbirleri ile mücadele halindedir. Geçici olarak çok defa menfaatler galip gelir. Fakat devamlı ve nihai zafer ideallerindir."

Atatürk'ün, Türk milletini "muasır medeniyet" düzeyine çıkaran bütün inkılâpları 19 Mayısla başlar. O'nu Samsun'a getiren vapur, arkasından gönderilen İngiliz torpitosu tarafından yakalansaydı veya Anadolu'ya ayak bastıktan sonra komplolar hazırlanıp ve başarıya ulaşınsaydı, herhalde şimdi özgürlük savaşı veren ülkelerden biri de biz olurduk. Ve bugünkü aşamaların tümü için çırpınırdık.

İşte 19 Mayısla Samsun'da başlayan Anadolu ihtilâlinin ordusu, malzemesi yoktu. Çerkez Ethem çetesi gönüllü topluyordu. Henüz askerlik çağı gelmiyen nice öğrenciler, isimsiz kahramanlar okullarını bırakıp gönüllü olarak cepheye koştular. Mehmetçikle birlikte binlerce aydın Türk genci de şehit oldu.

Atatürk bunu bildiği için 19 Mayıs'a Gençlik ve Spor Bayramı dedi. Bunu bildiği için inkılâpları Türk gençliğine emanet etti.

Güzel Sözler

- Red edib de rencide etmemek meharettir.
- CENAB ŞEHABETTİN
- Hayatta madem ki istediğimizi olamıyoruz, olabileceğimizi istemeliyiz.
- Mantık ve bilgeliğin iflâs ettiği insaf ve hürriyetin can çektiği yerde, yaşamağı, hükmetmeğı bilecek kadar hürriyete aşık ol.
- Tanrının insana bağışladığı halde bir daha geriye alabilmesi imkânsız olan tek kuvvet, hürriyettir; zira hürriyet, adaletin, fazilet ve bilginin ışıklarını saçan bir sönmeyen, söndürülemez meş'aledir.
- İnsanoğlu gerçekten kaçıktır. Birtek solucan var etmekten âciz olduğu halde düzünelerle mâbut yaratmağa kalkışır.

MONTAİGNE

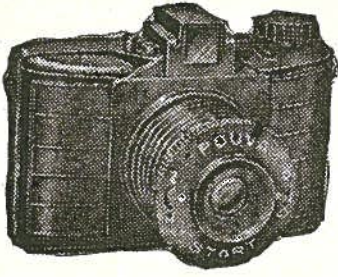
ELAZIĞ' da

Ağın'lı hâfız Numanoglu Fahrettin Omay ile Elâzığ'ın Akpınar mahallesinden Yusuf kızı Naciye hanım evlenmişlerdir. Yeni evlilere mutluluk dileriz.

Nihâl ve Zafer
Gençaydın'lar kızları
Özgür'ün doğumunu
akraba ve dostlarına müjdeliler.

fotoğraf öğretimi

Mustafa NIKSARLI

(Geçen sayıdan devam)

Parisliler broşürün dilini bilimsel, işlemini (prosesini) çok karışık ve anlaşıl maz olduğunu ileri sürerek, hükümete dilek ve teklifte bulundular. Degor, yöntemi halkın önünde herkesin öğrenebileceği biçimde açıklayarak göstermesini, bilinmedik en küçük bir detayın dahi kalmasını istediler.

Bundan böyle 17 Eylül 1839 günü Grand Hotel'de Degor, halka tatbiki olarak yöntemini yaparak öğretti. Bu gösteriyi, dünyanın her tarafından izlemeye gelmiş gazete mumabirleri ve yöntemin meraklıları nefes almamacasına izlediler.

Şimdi, bu gösteriyi izliyen, New York Star gazetesinin muhabirinden dinliyeim.

"Degor üzeri gümüşle kaplı bir bakır plâka alıp yüzünü yağa batırılmış pamukla iyice silerek matlaştırdı. Bu matlaşmış plâkayı, sulandırılmış Nitrik asid eriyiğinde yıkadı. Sonra plâkayı bir alev üzerinde hafifce ısıttı. Tekrar Nitrik asid eriyiğinde yıkadı. Plâka şimdi iyod kaplamaya hazır. Salonun perdeleri indirilerek karartıldı. Plâka, içinde iyodun kaynamakta olduğu kabin üzerinde gezdirildi. Plâka bunun üzerine sarı prînc alaşımı renginde bir hal aldı.

Böylece hazırlanmış olan plâka, önceden bir konuya, kompozisyonu ve foküsü (netleştirme, uzaklık ayarı) yapılmış olan kamera obskura'ya yerleştirildi. Onbeş dakika poz verildikten sonra plâka geri çekildi. Plâka konulduğu gibiydi. Üzerinde hiçbir şey görülüyordu. Hattâ, izliyen-

lerin çoğu bir başarısızlık olarak nitelendirdiler.

M. Degor bunun üzerine, ayrı bir kapta kaynamakta olan cıva banyosunun üzerine 45 derece açı ile meyil yapacak şekilde plâkayı koydu. Az sonra plâka üzerinde resim çıkmaya başladı. Belirli bir zamandan sonra Degor plâkayı yerinden aldı. Önce tuzlu saf su ile sonra da sıcak su ile yıkadı. Bundan sonra resmi kurumak üzere güneşli bir yere astı.

Hayatımda bu kadar kusursuz bir resim görmemiştım. Gözle görülebilen en ince ayrıntıları dahi bu resim üzerinde görmek mümkündü." diyordu gazetesinde.

Degor adında bir ressamın gümüş sürlmüş bakır plâkalar üzerinde sürekli kalan resimler elde etmesini sağlayan harikulâde bir yöntem bulduğunu, bu yöntemle Degortipi adının verildiğini bütün dünyaya alkışlar içinde açıkladıktan sonra Paris'i saran salgın bu adı taşıyordu.

Degortipi yöntemiyle bir çok kişiler şaşılacak güzellikte manzara, natürmort ve portreler yaratabiliyorlardı. Yeni bir meslek - FOTOĞRAFÇILIK - ressamı tehdit ediyordu.

1839 yılına kadarki bulgular biliyoruz ki, kamera obskura ve kameradaki imgenin elle çizilmesiyle tesbitiydi. Oysa Degor - Niyeps ortaklığının bulduğu yöntemle kameradaki imgeyi ışık enerjisiyle, kimyasal ilâçları etkileyerek imgeyi kendi kendine tesbit ediyordu. İşte FOTOĞRAFÇILIK böylece doğdu. Fotoğraf (Pho-

tography) Yunanca iki kelimenin birleşmesinden oluşmuştur. (Fos (Phos) ışık ve grafo (grapho) yazmak, çizmek, resim yapmak anlamındaki kelimelerdir. Fotoğraf, ışıkla resim yapmak demektir. Ve amacını en güzel anlatan deyiştir. Işık, fotoğrafçılığın ana konusudur. İlerde bu konuyu derinliğine eleştireceğiz.

Biz gene Degortipi'nin ilk yıllarına dönelim.

Star'ın muhabirinin de belirttiği gibi hazırlanan plâkanın ışığa olan duyarlılığı hızlı olduğundan (tabii o zaman için) resim çekerken az poz vermek (15 dakika o zaman ulaşılmış en kısa poz süresidir.) Degor'un en büyük başarısı, dolayısıyla da işlemi kolaylaştırıyordu. Diğer araştırmacıların başarı elde edemedikleri noktada buydu.

Degortipi'nin dezavantajlarından birisi de çekilen fotoğrafın bir tane oluşuydu. Aynı fotoğrafın çoğaltılması, aynı konuyu tekrar tekrar çekmekle mümkündü. Bu da her zaman mümkün olamıyordu.

Bütün bu parlak ilânlara rağmen umulduğu hızda Degortipi yayılamıyordu. Buna sebep, London Athenaeum'un 1939'da yazdığına göre: Fransız hükümetinin, Degortipi bulgusunun bütün dünyaya serbest olduğunu yayınlamasından hemen sonra Degor'un İngiliz Hükümetine başvurarak uyruluk (patent) hakkını istemesi ve almasıydı.

Diğer ve en önemli sebepte: Fotoğraf çekim süresinin (poz süresi) uzun oluşu, ondan sonraki işlemin (proses) daha güç ve karmaşık bir durum göstermesi halkın portre ihtiyacını karşılamaktan uzak kalıyordu.

Amerika'da ilk önce Samuel F. B. Morse (telgrafın bulucusu) Deguer'in yöntemini uygulayan oldu. Mors'u New York'ta S. Wolcott ve John Johnson kameralarında (fotoğraf makinası) mercek yerine ayna kullanarak fotoğrafları daha kısa

bir süre içinde pozlandırdıklarını bildirdiler. Fakat imge boyu çok küçük olduğu için (1,5x1,5 cm.) fotoğrafları tutulmadı.

Bu güçlüklerine karşın Degortipi'nin yerini tutacak bir başka yöntem olmadığı için yayılmaya aynı hızla devamdan geri kalmıyordu. Amerika'da Degortipin'den hayatlarını kazananların 1853 yılında 10 bin kişilik bir toplama ulaşmış, Hudson nehri üzerinde küçük bir kasaba, en önemli bir sanayi koluna, yani fotoğraf gereç (malzeme) fabrikasına sahip olmuştu. Bu fabrikanın bulunduğu şehre Degauereville adını verdiler. Amerika'nın batıdaki bazı yerleşme yerleri ve kasabaları, doktoru, papazı veya şerifi olmadan önce bir Degortipisti (fotoğrafçısı) olduğunu iftiharla söylüyordu.

Degortipi uygulayan stüdyolar (Fotoğraf çekilen salonlar) müşterileri için bir eziyet kaynağı haline gelmişti. "O ilk günlerde bir daguerreotip çekmek adeta bedeni bir macera idi. İlk adım, Alpvari bir tırmanma idi, zira daguerreotipis'lerin ihtiyaç duyduğu kuvvetli ışık, ekseriyetle makineyi işhanlarının en üst katındaki teppe pencerelerinin altına koymak suretiyle elde edebiliyorlardı. Resmi çekilecek şahıs, başı bir madeni sehpa ile tesbit edilmiş şekilde, mutlak bir hareketsizlik içinde, ebedi gibi görünen 40 saniye veya daha uzun müddetler oturmak mecburiyetinde idi. Bu arada, burun deliklerinden içeriye, bu sanatın uçucu kimyevi maddeleri olan iyod, brom ve civa hücum ederdi.

Fakat, kendilerini daguerreotipinin devamlı aynasında temaşa etmek isteyen kadınlar ve erkekler bütün dünyadaki stüdyolara koşuyorlardı. Tarihte ilk defa olarak aile portresinin ölmezliği zenginlik ve asaletin altındaki insan tabakalarına teşmil ediliyordu. Bu daguerreotipisti geçindiremeyecek kadar küçük kasabalar, hantal takımlarını tavanları pencereyi at arabalarında taşıyan bu sanatın mensupları tarafından muntazaman ziyaret ediliyordu. (x)"

(Devamı gelecek sayıda)

(x) Kodak Dergisi'nden

Migren ve Psikopatolojisi

DR. MELİKE ODMAN

(Geçen sayıdan devam)

Migrenin psikodinamiğinde hostilitenin rolü çok büyüktür. Psikoterapi sırasında hasta, hostilitelerini açığa çıkaran geçmişteki hadiselerle çağrışım yaptığı zaman migren nöbetleri sıklaşmaktadır. Keza tedavide bastırılmış emosyonların ifşasından önce migren nöbeti başlayabilir. Eğer nöbetlerin tekrarladığı durumlar üzerinde çalışılırsa, hastanın hostilitelerini ortaya çıkaran emosyonlar olduğu görülür. Bunlar mestürasyon başlangıcı, gebelik esnası veya doğum sonu durumları olabilir. Bu arada migrende fiziksel semptomun bir iletişimasyon aracı olarak kullanıldığına dair bir misal vermek isterim. Bilindiği gibi psikojenik baş ağrılarında, psikofizyolojik teoriler ileri sürülmüştür. Bunlardan birisi de iletişimasyon teorisi- dir. Hasta herhangi önemli bir sebepten dolayı konuşamadığı zaman vücut onun yerine konuşmaktadır. Psikofizyolojik semptom immatür bir iletişimasyon yoludur. Burada fiziksel semptom verbal iletişimasyondan daha etkili olmaktadır. Misal; Empotan kocası olan bir kadın her başarısız seksüel denemeden sonra günlerce süren migren nöbetleri çekmektedir. Burada kadın; asla tatmin bulamamış ve bu yüzden kocasına karşı çok öfkeli- dir. Burada mesaj "bak bana neler yapıyor- sun" şeklindedir. Seksüel hislerin baş ağ- rısı şekline transfer olduğu da söylenebi-

li- r. Bu misal emosyonların supresyonu te- orisine de uyar.

Migren tipi vasküler baş ağrıların- dan histamin sefaljisinde de bazı (rapor- lar), hastada obsessive - compulsive per- sonalite pathernlerinin mevcut olduğunu öne sürerler. Perfeksiyonizm, rijidite, vic- danlılık, titizlik tipik personalite pathern- leridir. Hostil duyguların represyonu şah- siyet testleri ile tespit edilmiş önemli di- namik faktörlerdir. Böyle vakalarda, Fri- edman 2-3 hastada psikoterapiden müspet neticeler almıştır. Enteresan bir vaka zik- rediliyor: Hasta erken yaşlarda kendisi- ni utandıran, korkutan, canını acıtan ve yüzünü kızartan bir tokat yemiş. Sonradan ağırlı yüz ve konjktiva kızarması ile mü- terafık nöbetler ortaya çıkıyor. Nöbetle- rin ortaya çıkması şamarla ilgili kötü ya- şantısını hatırlatan güç durumlara raslı- yor ve hasta tekrar yüzüne şamar yemiş gibi fantazide kalan utanma hissediyor. Burada nöbet, şamarı provoke ettiği dav- ranışa karşı bir defanstır.

Vaka hikâyesi: Hasta 30 yaşında ev- li bir kadın; psikiyatrik tedaviye kızını ve oğlunu tedavi etmekte olan bir başka psi- kiyatrist tarafından gönderilmiş. Çocuk- lar, davranış problemleri sebebiyle, anne- lerinin şikâyeti üzerine tedavi edilmekte- dirler. Yedi yaşındaki erkek çocuğu anne-

sine yapışmış vaziyette; sekiz yaşındaki kızın ise neşesiz ve deprime olduğu zikrediliyor. Psikiyatrist, ailedeki hastalığın esas sebebinin annede olduğu inancındadır. Hasta ilk görüldüğünde kapalı ve uzak olduğu müşahade edilmiş; devamlı olarak tebessüm etmesine ve memnun gözükmesine rağmen azami derecede gergin olduğu dikkati çekmiştir. Direkt olarak kendi güçlükleriyle yüz yüze gelinceye kadar bütün münakaşayı çocuklarının davranışı üzerine yöneltmiş; kendi problemlerine ait soruya cevaben nöbetler halinde baş ağrılarından bahsetmiştir. Son üç yıl içinde oğlunun çıkardığı güçlükler dikkat ettiği sırada, baş ağrısı ortaya çıkıyor ve gittikçe şiddetleniyormuş. Sıklıkla gece ve bulantı ile birlikte oluyormuş. Günlerce sürdüğü gibi; menstürel periyodla da ilgiliymiş. Hasta oğluyla çatıştığı zaman özellikle oğlu yemek yemeyi reddedince baş ağrısı meydana çıkıyormuş. Bu zamanlar hasta başının şiştiğini (kendi tabiri) hissediyormuş. Birlikte oturdukları kayın validesi ile bazı güçlükler olup olmadığı mütalasına gelince; bunun bir problem olmadığını iddia ediyor. Hasta mahcubiyetinden, kendine güveninin azlığından ve ev işlerinde titizliğinden ve periyodik depresyonlarından bahsediyor.

Hasta, 4 yaşındayken annesi abordustan vefat etmiş; 8 yaşına kadar ağbeyi ile anneannesinin yanında kalmış. Bu sırada babası, bir oğlu olan dul bir kadınla tekrar evlenmiş ve hasta babasının yanına dönmüş. Fakat üvey annesi ile birlikte iyi geçinemedikleri için 5 yıl sonra tekrar anneannesinin yanına gönderilmiş. Lâkin üvey anne hastalanınca tekrar babasının ve üvey annenin yanına götürülmüş. Bu nizam yürümeyince bu defa da halasının yanına gönderilmiş; lâkin halasının yaşama şartları çok fakir olduğundan tekrar anneannesinin yanına gönderilmiş. Bu düzen de kısa süre devam etmiş ve sonra yine fakir halasının yanına giderek bir müddet orada kalmış. Kısa bir zaman sonra da evlenmiş; fakat hemen sonra kocası as-

kere alınmış. Kocasını ile aylarca sonra ve bir başka eyalette bir eve yerleşmiş.

İlk çocuğu olan kızının doğumunu mütaakip altı hafta müddetle tetkik için doktora gitmiyor; gittiği zaman tekrar hamile olduğunu öğrenmesi üzerine çok müteessir oluyor ve anksiyete duyuyor. Abortus düşünüyor; lâkin annesinin postpartum enfeksiyondan ölümünü hatırlamak suretiyle anksietesi büsbütün artıyor. Oğlunun doğumunda, aile bir apartmanın tek odasında yaşıyormuş; kocasının annesi de sıklıkla onlarda kalırmış. Son zamanlarda aile daha geniş ve uygun bir apartmana taşınmış. Hasta müteakip ziyaretlerinde bir gün bekleme odasında çocukları ile birlikte otururken, psikiyatrist tarafından müşahade ediliyor; Hastanın çocuklarını çok fazla kritik ettiği, kıyafetlerine ait ihtarlarda bulunduğu; onların kendi istediği şekilde uysal, sessiz ve temiz durmalarında ısrar ettiğini görüyor. Bu esnada hastada bulanık görme, gözleri önünde benekler, hafif bulantı ile müterafık baş ağrısı başlıyor. Ve gittikçe şiddetlenerek genaralize bir hal alıyor. Uzaklaşırsa veya feryad ederse kendisini daha iyi hissedebileceğini ve baş ağrısının geçebileceğini izah ediyor. Bazı hallerde hasta ağrının başlangıcında çocuklarına bağırıldığını söylüyor.

Hasta, hayatının büyük bir kısmında şiddetle aşağılık duyguları ve kendine güvensizlik içinde olduğunun farkındadır. Aile üyeleri tarafından istenmemiştir; genellikle erkek çocuğun tercih edildiğini düşünmüştür. Anneannesini ve babasını ile olan münasebetlerinde titizlikle yaptığı ev işleri vasıtası ile değerlendiriyor. Bu alışkanlığı sonradan kocasını, memurları ve diğer önemli şahısları memnun etmek için kullanıyor. Üvey annesine ve sonra kayınanasına karşı güceniktir; fakat bu hissini kocasına belli edememektedir. Kendisine bakan bu şahsa karşı derinden bağımlılık duyar; fakat hiç bir ihtiyacını ve hayal kırıklığını açıklayamaz. Tedavi sırasında ko-

casına, kaynanasını başka bir yerde o-turtmayı ayarlamadığı için, çok kızgın olduğu meydana çıkar. Hasta oğlunun yemek yemesinde başarısızdır; kompulsiv olarak pediatristin tavsiye ettiği sıkı rejimi muhafaza etmeye çalışmaktadır. Kaynana, çocukların disiplinde hastayı açık olarak tenkit etmektedir. Hasta, iyi ebeveyn çocuğu cezalandırmaz; intihar ile çocuklarına karşı duyduğu tenkitçi ve hostile duygular arasında çatışma halindedir ve cezalandırmayı müteakip suçluluk ve anksiete hissetmektedir. Annesine ait hatırası yok; sonradan öğrendiğine göre anne ve babası arasında geçimsizlik mevcuttmuş. Anneannesi fakir ve isteklerini tahdid eden bir kimse; babası çok çalışkan bir kimse olarak tanımlanıyor. Hastaya karşı yumuşak değil; çünkü onu akrabalarının yanına gönderiyor ve kendisini devamlı olarak tenkit eden üvey anne var. Kıyafeti, evi temiz tutmaması ve diğer durumları devamlı olarak tenkit ediliyor. Bu suretle anal şahsiyet özellikleri ve kendine güvensizlik geliyor. Hastanın seksüel eğitimi de travmatiktir. Menstürasyon başlangıcı hakkında bilgi verilmemiştir. Üvey anneye sorduğu zaman derhal ikaz ediliyor ve dikkat etmezse hamile olabileceği söyleniyor. Evlilik onun için bir eve sahip olmaktır. Böylece eşi ile seksüel münasebetler tatminsiz ve sadece vazife hissi uyandırmaktadır. Bu hissi açıklamaktan sakınmaktadır; çünkü kocasının onu bırakacağından korkmaktadır. Diğer kadınlar gibi olabilmek için çocuk sahibi olmak istemiştir; fakat gebeliğin başında, hamilelik, seksüel münasebetin inkar edilemeyecek bir neticesi olduğundan utanmıştır. Doğumdan sonra çocuklarına ihtiyacı oldukları şeyleri vermekte yetersizlik hissetmiştir. Hasta, dört ay haftada iki defa görülmüş; bu süre içinde baş ağrılarının sıklığında ve şiddetinde azalma olmuştur. Hasta daha rahat, hislerini, isteklerini açıklamada daha serbest ve çocukları ile çatışması daha az anksietesinin orijinini anlaması mümkün olmuştur.

Wolf, psikoterapi ile bu gibi hastalara yardım edilebileceğini söylemektedir. Psikoterapi ile 64 vakanın % 28'inde nöbetler kaybolmuş, % 36'sında azalma görülmüş ve % 10'unda ise nöbetlerde herhangi bir değişiklik olmamıştır.

Migren tedavisi:

Migrende tedavi iki kısımdır: 1 — Akut nöbet tedavisi, 2 — Nöbetlerin sıklığını önleyici tedavi.

1 — Akut nöbet tedavisi: Hafif nöbetlerin başlangıcında analjezikler etkilidir; 6-10 gr. Asprine, birlikte Cafeine veya Codeine verilebilir. Şiddetli nöbetlerde Ergotamine tartarate s.c. olarak 0,1 mg. veya i.v. 0,25 mg. ve ağızdan 5 mg. tekrarlanır. Dihydroergotamine methan sulfonate 1 mg. i.v. olarak zerkedilir. Başlangıçtan hemen sonra nöbetin erken safhasında verilirse etkili olurlar. Damarların cidarında ödem husule gelerek sertleşmeyi müteakip verilirse fayda sağlamaz. Etkileri genişlemiş damarları büzmek suretiyle olur. Bulantı ve kusma da olan vakalarda parenteral ergotamin preparatları başlangıçtan itibaren bir saat içinde tatbik etmek suretiyle % 90 vakada müsbet netice alınmıştır. Tabii coroner sklerozu, Raynaud hastalığı gibi ergotamin preparatlarının kontrendike olduğu durumlara dikkat etmek gerekir.

2 — Nöbete mani olmak veya sıklığını azaltmak için çeşitli tedavi metodları ile sürülmüştür. Lâkin hiç birisi spesifik değildir. Wolff'a göre bunlar beşe ayrılır:

a — Shoch meydana getiren ajanlar; protein enjeksiyonları, suni ateş v.s. ile tedrici remisyonlar husule getirilirse de tavsiye edilemez.

b — Afferent yolları kesmek suretiyle yapılan şirürjikal tedavi, trigeminal sinire alkol enjeksiyonları; carotis eksterna'nın bazı dallarının bağlanması tavsiye edilmiştir. Temporal veya orta meninjikal arterin bağlanması -ki önemli bir cerrahi metottur- ile uzun süren remisyonlar sağlandığı bildirilmiştir. Ancak ergotamin preparatlarının kontrendike olduğu küçük bir gruba yapılabilir.

c — Rölaksasyon ve uyku tedavisi: Analjezik, trankilizan ve hipnotiklerle yapılır. Bunları sistematik psikoterapi ile uygulamak yerinde olur.

d — Nöbetler gıda allerjisine, histamin hassasiyetine ve glandüler bozukluğa bağlı olduğu zaman; diyet, glandüler tedavi ve histamin desansibilizasyonu denir.

e — Uzun süreli psikolojik araştırmalar göstermiştir ki hastaların ruhi konflilerinde çözümler olduğu zaman nöbetler azalmaktadır.

f — Ergot preparatlarına refrakter bazı migrenliler antikonvulsanlara cevap vermektedirler.

Özet olarak şunlar söylenebilir: Migren oluşunda birden fazla mekanizma mevcuttur. Ergotamin preparatları erken safhada kullanıldığı zaman vakaların büyük bir çoğunluğunda migren nöbeti geçmektedir. Nöbetlerin sıklığını azaltmakta ve tatminkar metot ruhi tansiyonu düşürmek ve konfliktleri çözmeye yöneltilmiş sistematik bir psikoterapi ile birlikte trankilizanları kullanmaktır. Bu arada şu misali de vermek isterim; migrenli bir hasta eskiden migrenli olduğunu bildiği bir analiste gider ve bir müddet sonra nöbetlerinin azalmadığından şikâyet eder; analist'de, "benim analistim seninkinden iyi imiş" demekle yetinir.

Literatür :

1 — Merrit, H. H.; *A Textbook of Neurology*; Lea and Febiger. 708. 1963 Philedelphia.

2 — Fenickel, O. : *Psychoanalytic theory of neurosis*. 255, 1945.

3 — Friedman and Merrit - *Headache, Diagnosis and Treatmend*. 258.

4 — *Headache*; Vol. 7. April 1967 Number 1. *Psychiatric aspects of Headache*.

5 — Wolff, H. G. : *Personality flatüre and reaction of subfecds with migraine*. *Arch. Neorology an Psychiatri*. 37 : 895 1937.

6 — Doç. Dr. Turgut Zileli. *Doçentlik tezi*.

Duyduklarımız

AĞIN Muhabirimiz bildiriyor

● İlçemizin Kaşpınar köyü önünden akan Karasu'nun taşması sonucu asma köprü tamamen su ile kaplanmış ve karşı köylerle bağlantı kesilmiştir. Köyün bağları ve kavaklıkları da taşan sulardan bir göl halini almıştır. Ancak, 22 Nisan 1968'den itibaren sular çekilmeğe başlamıştır. Ayrıca ilden sağlanan sandallarla karşı köylerle bağlantı kurulabilmektedir.

● Altı yıldan beri Almanya'da bilgi ve görgüsünü artırmakta olan ve hastane başhekimisi yardımcılığı yapan, şimdi izinli olarak yurda dönen hemşehrimiz Dr. Kemal Köseoğlu Ağın ve köylerinde bütün hastaların bakım ve tedavilerini yapmıştır. Ayrıca Kocaoğlu Eğitim Merkezi yanında bulunan bir bahçeyi iki bin lira karşılığında alarak Hayırseverler Derneğine bağışlamıştır.

● Muş Valisi ve daha önce Elâzığ Valiliği yapmış bulunan sayın Vefik Kıtıpcıgil, Dr. Yıldırım Tarıkâhya ve beraberindekiler Ağın'ı gezmişler, bu arada Eğitim Merkezini ziyaret ederek çok beğendiklerini söylemişlerdir. Dr. Yıldırım Tarıkâhya bu binaya sarfedilmek üzere Hayırseverler Derneğine ikibin lira bağışta bulunmuştur. Bu saygıdeğer hemşehrilerimize teşekkürü borç biliriz.

● 23 Nisan Çocuk Bayramı ilçemizde, her seneye oranla, parlak bir şekilde kutlanmıştır. Ortaokul öğretmeni Sadi Kapisız'ın çalışmalarıyla kurulan izci takımı törene başka bir renk vermiştir. Ortaokul Müdürü Şükran Mülâzımoğlu'nun günün önemini belirten ve çok alkışlanan bir konuşmasından sonra bunu diğer konuşmalar izlemiş, çocukların okudukları şiirlerle törene son verilmiştir.

MÜZİK ÜZERİNE

(Geçen sayıdan devam)

Yukardan beri gelen incelememiz, müziğin niteliği ve anlatımı üzerinde yapıldı. Şimdi müzik üzerinde düşündüklerimizin asıl etkenlik yönüne gelmiş bulunuyoruz. Müzik yapanın durumu üzerindeki deyimlerin tamamlanması, müzik dinleyenin durumunu açıkta bırakmış olmaktadır. Müzik yapan kimse, kendi duygularının hamuru içinde, diyeceğini derken, ikinci kez kendi yapıtı ile duygulanır. Bu dinleyici niteliğine ulaşamayan bir dinlemek olup, aslında işlemini denetlemedir. Ne de olsa bu eylem müzik yapısındaki ustalığınca hafifler. Gün gelir ki hemen hemen hiç bir denetleme denilemeyecek ölçüde, kendiliğinden ola gelen eyleminin ürününü dışardan bir dinleyici gibi dinleyebilir. Ustalık eylemine ulaşan bu kişi, artık olgun bir müzisyen sayılıp, sanatına inanılır bir sanatçı olur. Çalışının müzikle ilişkisini de böylece açıkladıktan sonra; dinleyenin durumuna geçmek gerekecektir. Çalanla dinleyen arasında bir duygu alışverişi diyeceğimiz bu ilişki, müziğin dile getirdiği duygu ortaklığı ölçüsünde bir rezonasyon olayı doğurur. Bu rezonasyon olayı ritimle gelirse, hareketin deyimi olan fitmin etkisi, yine bir hareket doğurur. Ritmin de müzikte eylemsel deyimi yine sestir. Yani kalıplara sokulan ezgiyi içinden çıkarsak bile, yalnız hareketin kalıpları olarak ritim kalır ki, yine bir hareket seslenişi kalır. İçinde ritm olmayan ezgi, dinleyeni kendi eyleminde rezone ederek, duygulanırır. Kalıplaşmış bir ezgi de hem duygu, hem de hareket etkisi yaparak, dinliyende bir hareket doğurur. Bu ortam dinleyiciyi büyüler, bu büyü dinleyeni harekete iter, bu itiş oyun olarak kendini gösterir. Bu alış veriş tam olarak yapamayanlar için, oyun eylemi salt ve tatsız olur. Hareket müziğinin doğuşunu böylece incelerken, insan yaşantısının sürmekte olduğu her yerde aynı durumu görmek mümkündür. Hareket müziğinin eyleme geçememesi, yani dinleyenin oyun yapamaması, dinle-

Hazırlayan: İSMAİL BEYDEMİR

yen üzerinde bir anormallik doğurur. Başka oynayanları gözlemesi ise, bu anormalliğin bir bölemini tamamlar. Ancak hiç bir eylem yapılmaması (ki burada toplum psikolojisinin önemli yeri vardır), dinleyeni, yahut dinleyenleri çılgınlaştırır. Bu görüşümüzü kanıtlar önemli bir durumu burada açıklamak yerinde olacaktır. Son zamanın "ye ye" denilen müziğinin dinleyicileri oynamak olanağına ulaştıkları sürece, doğal bir eylemde kalıyorlar. Ancak bu müzik bir konser niteliğinde verildiğinde; dinleyenler çılgınlıklara başvuruyor, kuduruyorlar. Burada ritmin büyük hareket etkisi ile dolup, boşalamamanın açık örneği görülmektedir.

Müzikte ritmin verdiği hareketi boşaltabilenlerin dışında, üçüncü bir toplum vardır. Bunlar da dinleyerek, oyunları gözleyerek, boşalırlar. Düşünlerde gözleyici olarak bulunan bu çoğunluk kimseler de, böylece boşalma yolunu tutarlar. Bunlar ya oyun bilmemek, yahut oynamanın küçüklük olduğunu sanarak bir aşağılık duygusunda bulunanlardır. Hatır, gönül için buraya geldiğini ileri sürerek, asıl büyük ihtiyacını giderir. Aslında bu kimselerin kendilerinin ihtiyacı için geldiklerini bilemezler bile.

Demek ki; ezgi, yaşantı geçmişliğinin boşalmasını, ritm ise yaşantı savaşının hareket boşalmasıdır. İnsan hangi ortamda yaşama savaşı vermekte ise, o ortamın gerektirdiği hareketin ritmini yapar. Daha başka bir deyimle yaşama savaşının insan üzerine sinen keskin kokusuna ritm demek yerinde olur. Yaşama savaşının verilmesi, tabiat üzerinde olduğuna göre, tabiat koşulları ayrı olanların ritm duygularının anlatımı da böylece başka olması doğaldır. Sinekler bile, hava koşullarına göre hareketlerini değiştirirler. Durgun, sıcak bir havada ağır, hantal olan karasinek, rüzgârlı bir havada, çevik, atılgan, tutunmak için açık göz olmak zorunluğu ile hareket eder. İşte böylece yaşama or-

tamı incelemesinden sonra da, kendiliğinden bir MÜZİK KUŞAĞI arama zorunluğuna ulaşmış bulunmaktayız.

Konumuzu tüm müzik üzerine almış bulunduğumuzdan, halk müziği dışında da bazı yerlere değinmek zorundayız. Müzik kuşaklarına bakarken, eksik bir durum bırakmamak için, salonda bestelenip salonda çalınan, böylece de salonda oynanan müzik'in hiç bir yaşama savaşı ayrılığı olmadığı gibi, tabiat ayrımı da olmamaktadır. New York'daki bir salonun ılıkılığı ile Moskova'daki yahut Delhi'deki bir salonun ılıkılığı değişmez. Böylece de buralarda bir ortak yaşama ortamı vardır, müzikleri de buna göre bir kuşak içine girer. Bu salona kendi halkının müziği girerken bile, yine içindekilerin kuşağının etkisinde kalarak bir değişime uğrar. Bu değişim de kişilerin görüşüne göre, bozulma yahut düzelme olarak nitelendirilebilir. Biz şimdi bu durumu konu dışı bırakarak, asıl halkın yaşama ortamına göre olagelen müzik kuşaklarına bakacağız. Müziksel kişiliğini bulmuş bir toplum, yaşama savaşını sürdüreceği yeri değiştirirken, mümkün olabildikçe eski tabiat koşullarının yakınında bir yer seçmek amacı güder. Eğer çok zorunlu kalmazsa, bu koğulun dışında bir iklim ortamında yaşamak istemez. Eğer göçen bir toplum, eski iklim koşullarının aynını bulabilmişse, yaşama savaşının eskisi gibi olmasından, müzik duygularını da pek değiştirmez. Başka bir iklim koşulu içinde yaşamak zorunluğunda kalırsa, bu kez müzik anlatımı değişime uğrar. Bunun yanında yeni yerlerindeki yeni kimselerin müzikleirinin de etkisi olursa, bu kez değişim daha çabuk ve çok olur. Bu duruma bir bozulma denilmese bile, yeni komşuların birbirlerine bir alış veriş olur ki, bu da her iki toplum içinde bazı yitikler olagetirmesi demektir. Ne denli bir bozulma olursa olsun, mayadaki duygu kolay kolay değişmeyip, uzun süre rengini ve kokusunu sürdürür. Bu gerçeği hiç bir çağda din ayırımları bile kaldıramamıştır. Anadolu'da Ermeni diye adlandırılan toplumun bölge müzikleri incelendiğinde, dinlerin kendile-

rini müziklerinden ayıramadığını, çevre toplumunun müziğini kendilerinin de (yalnız dili değişik olarak) kullandıkları görülür. Türk soyundan gelmiş bir toplumun, bu denli ayrıcalık iddiasına karşın, bu durumları çok önemlidir. Biz ne denli onları uzak tutmuşsak, onlar köklerine bağlılıklarını bizim gibi sürdürmüş, dıştan gelen yıkıcı esintiler, bunu hesaba katmamışlar, böylece de bizleri birbirimize yedirmeleri gelip geçici bir rüzgâr olmuştur. Aynı kökten olup, aynı topraklarda yaşama savaşı verenlerden başka bir eylem beklenirdi, ancak folklor ortaklığını hesaba katmak işlerine gelmeyenlerin bu uyanmamızı kösteklemeleri bu sonuca ulaştırdı bizleri. Şimdi yurt dışında bulunan vurgundan kaçabilmiş bir eski Ermeni yurttaşımızın, zaman zaman gelip Ağın'ımızı ziyaret etmesi, Ağın havalarını dinlemek için bir düşün görmeye can atarak, eline geçirdiğinde Gani Dayı'yı su içer gibi dinlemesi bundan ileri geliyor. Nasıl duygulanıyor insan, ağlamaklı oluyor. Ağır halay istiyor, maya istiyor, derdini dökmeden dinliyordu, bir hoş oldum.

Anadolu'da Müzik Kuşaklarını incelerken, yine bu kuşak içinde bulunan tabiat koşullarını da birlikte düşünmek gerekir. Azerbeycan, Ardahan, Kars üzerinden gelen müzik akımı Erzurum'da nefeslenirken, Sivas, Elâzığ üzerinden gelen karşı akım, Karadeniz üzerinden de gelen üçüncü bir akımla çarpışır. Bu üç güçlü akımın Erzurum'da çarpışması, burada güçlü bir kırıksık doğurmuş, özel bir karakter olagetirmiştir. Böylece Erzurum'dan yeni bir hız alışla bu akım, Erzincan, Malatya, Maraş'tan, Torosların Güney etekleri boyunca Silifke ve Kıbrıs'ı bulmuştur. Bu müzik kuşağı içine giren bölgelerde tarihsel bir ortaklık olduğu gibi, iklim benzerlikleri de vardır. Bu akımın Ağın üzerindeki durumu daha başkadır. Ağın müziğini incelerken de söylediğimiz gibi, kök birliğinin dışında, Eğin - Elâzığ etkisi ile de sönük bir kırıksıklık olagetirmiştir.

(Devamı gelecek sayıda)

OKUYUCULARIMIZLA

Yazı ve şiirleriyle dergiye katkıda bulunan bütün yazar ve okuyuculara teşekkür ederiz. Dergiye büyük fayda sağlamaktadırlar. Ayrıca derginin birçok yazarlara öğretici ve araştırıcı yönde etkisi olduğu bir gerçektir.

Gönderilen yazılar, yazı kurulunun incelemesinden geçerek uygun görülenler yayınlanır, görülmiyenler yayınlanmaz. Ancak, fikir soran ve cevap verilmesinde fayda umduğumuz yazarlara görüşlerimizi açıklıyoruz:

Sayın Halit Gündüz;

AĞIN dergisine gönderdiğiniz "Fikir Yazıları Serisi 1 - Fert ve Cemiyet" başlıklı yazınız yazı kurulu tarafından incelendi.

Bu yazınızdan, toplum sorunları üzerinde düşünmeğe ve çözüm yolları araştırmağa meraklı ve istekli olduğunuz anlaşılmaktadır. Bu konuda faydalı olacağını umduğumuz birkaç nokta üzerindeki düşüncelerimizi belirtmeyi uygun gördük:

1 — Fikir yazıları diyebileceğimiz, deneme, eleştirme, inceleme, makale vs. türündeki yapıtların, derin ve disiplinli bir araştırma - çalışma ürünleri olduğunu bilirsiniz.

2 — Böylece bu tür yazıların okuyucuya yeni buluşlar getirmesi, hiç olmazsa yeni bir görüş açısından seslenmesi gereklidir. Başka bir deyişle, okuyucuyu, bildiği, üzerinde belki de devamlı düşündüğü bir konu da bile, yeniden düşünmeğe bildiklerini tekrar gözden geçirmeğe zorlayacak nitelikte olmalıdır.

3 — Bunun başarılması için, devamlı, disiplinli araştırma ve çalışmanın yanında, yazarın konuyu seçerken en iyi bildiği, hattâ uzmanı olduğu dalda çalışmaya girişmesi onun işini kolaylaştıracaktır.

Dolayısıyla yazının etkisini ve gücünü de artıracaktır.

Meraklı ve istekli olduğunuz bu konuda faydalı çalışmalar yapacağınızı umuyoruz. Başarı dileklerimizle.

Sayın Ahmet Nihat Dünder:

AĞIN dergisine gönderdiğiniz "Unutulmayan Anı - Çayda Çıra" adlı öykünüz yazı kurulu tarafından incelendi.

Anlatım, duygu, kompozisyon, dil bakımından bu konuda yetenekli olduğunuz görülmektedir. Bu sebeple, sizin daha iyi ve güçlü öyküler yazabileceğiniz sonucuna varıldığından bu öykünüzün bir deneme olarak nitelenmesine ve ileride yazacağınız öykülerin beklenmesine karar verildi. Usta öykü yazarlarının (Maksim Gorki, Çehov, O. Henry, Sait Faik, Orhan Kemal, Yaşar Kemal vs.) yapıtlarını bol bol okuyup inceleyerek, gücünüzü ve yeteneğinizi geliştirmenizi ve bu arada denemelere devam etmenizi faydalı görmekteyiz. Denemeler sırasında dikkat edilmesi gerekli olan bizce önemli birkaç noktayı da belirtmek isteriz:

1 — Konuların seçiminde gerçekçi olunmalıdır. Yani çok iyi bildiğiniz, yaşadığınız konularda yazmalısınız.

2 — Konuların anlatımında gerçekçi olunmalıdır. Yani inandırıcı olmaya dikkat edilmelidir. Olayların nedenleri ve sonuçları gerçeğe uygun olarak ortaya konmalı, okuyucuya kabul ettirilmelidir.

3 — Bunların başarılması için, bilimsel çalışmak gereklidir. Bir sanatçının toplum olaylarını, tabiat olaylarını bilimsel açıdan kavraması zorunludur.

4 — Ayrıca kendinizi ve çevrenizi devamlı ve dikkatli olarak gözlem altında bulundurmanız şarttır. Başarı dileklerimizle.

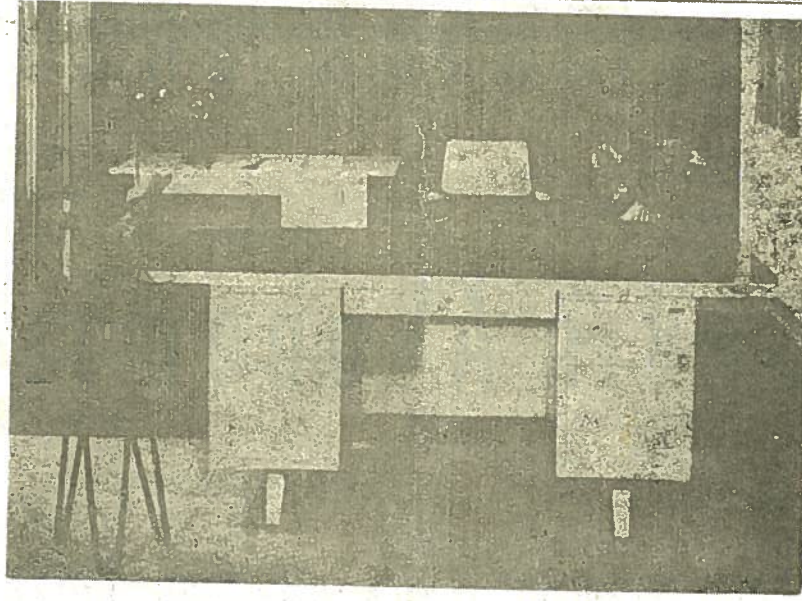
AĞIN

Abone Adresleri

- 51 — Mahmut ULUSOY
Çetin Sokağı No: 66 / 5
AYDINLIKEVLER — ANKARA
- 57 — Ahmet Necmi ERCAN
Cumhuriyet Savcısı
KEÇİBORLU — ISPARTA
- 58 — Hayri GENÇOSMAN
P.K. 232
ANKARA
- 59 — İbrahim TÜRKER
Fındıkzade Şair Mehmet Emin So-
kağı No: 23 - 25 Daire: 5
ÇAPA — İSTANBUL
- 60 — Hulki ÖZER
Amerikan - Türk Dış Ticaret Ban-
kası A.Ş. İzmir Şubesi Cumhuriyet
Bulvarı No: 68 İZMİR
- 61 — Sabahattin BERİKMAN
Özbeyler Mahallesi Şafak Sokağı
No: 2 Merkez Cezaevi yanı
ANKARA
- 62 — Ahmet KABASAKAL
Kennedy Caddesi No: 76/5
KÜÇÜKESAT — ANKARA
- 63 — Hasan UYANIK
Mühimmat Fabrikası B. Otomat
Şubesi No: 5880
KIRIKKALE
- 64 — Kemal ÇELENK
Park Caddesi No: 37
ELÂZİĞ
- 65 — Mehmet ALP
Demirlibahçe Dönen Sokak Seymen
Apt. No: 7/12
ANKARA
- 66 — Mehmet BİLİR
Nailbey Mahallesi Yenice Sokağı
No: 51
ELÂZİĞ
- 67 — Güliden Yaşar TÜRK
Erkek Sanat Enstitüsü Öğretmeni
MALATYA
- 68 — Dr. Hamit SOYLU
Fevzi Çakmak Sokağı No: 41 A/9
DEMİRTEPE — ANKARA
- 69 — Ali KABASAKAL
Atatürk İlkokulu Öğretmeni
KEBAN — ELÂZİĞ
- 70 — Özden MODAN
Fevzi Çakmak İlkokulu Öğretmeni
KEBAN — ELÂZİĞ
- 71 — M. Nuri GENÇOSMAN
Şifa Sokağı İkbal Apt. No: 5/1
Daire: 5
KADIKÖY — İSTANBUL
- 72 — Remzi GENÇOSMAN
Çıracılar Caddesi No: 58
ADAPAZARI
- 73 — Fevzi TÜRKER
TCDD. Tren Şefi No: 27633
ÇANKIRI
- 74 — Asım BEYDEMİR
Milli Eğitim Müdürlüğünde Görev-
li Öğretmen
ELÂZİĞ
- 75 — Mustafa YÜZBAŞIOĞLU
Ceza Hâkimi
GEBZE — İZMİT
- 76 — Sadık GÜNDÜZ
Koşuyolu Kâtip Salih Sok. No: 16
KADIKÖY — İSTANBUL
- 77 — Saadettin KOÇER
TCDD. 5. İşletme Tahakkuk Büro
Şefi
MALATYA
- 78 — Sabahattin SARIOĞLU
İç Cebeci Kuklugün Sok. No: 29/D
ANKARA

Sayın Abonemiz

Abone sürenizin bitmiş olduğunu hatırlatır, sevgi ve desteğinizle yaşayan derginizin, senelik abone ücreti olan 24 lirayı veya 6 aylık 12 lirayı T. C. Ziraat Bankası Kızılay Şubesi (630/59) veya Türkiye Vakıflar Bankası Cebeci Şubesi (20-19-6) nolu hesaplara gönderilmek üzere bu bankaların bulunduğunuz yerdeki şube ve ajanslarına hemen yatırmanızı saygılarımızla bildiririz.

B Ü R Ö K Ü R

- GAZİNO
- RESTAURANT
- CAFETERIA
- MOBİLYALARI ve KOMPLE TEFRİŞİ
- ZARAFET - KALİTE - UYGUN FİYAT
- 1500 SERİ YAZIHANELER
- KOMPLE BÜRO TEFRİŞİ
- ÇELİK YAZIHANELER
- BÜRO KOLTUK ve İSKEMLERİ
- SEHBA ve ORTA MASALARI
- DOLAP ve KÜTÜPHANELER
- HALI ve PERDELER
- BİLUMUM AKSESUAR
- 500 SERİ PROFİL YAZIHANELER
- KOMPLE OTEL - MOTEL TEFRİŞİ
- YATAK ODALARI
- GİRİŞ HOLÜ MOBİLYASI
- RESEPSİYON MOBİLYASI
- SNACK BAR TEFRİŞİ
- OTEL YATAK ODASI
- PERDE ve TÜLLER
- MUTFAK MOBİLYASI
- BİLUMUM AKSESUAR
- LOBİE ve İSTİRAHAT MOBİLYASI
- LOBİE ve İSTİRAHAT KÖŞELERİ TEFRİŞİ
- BİLUMUM AKSESUAR
- MODERN TASNİF SİSTEMLERİ
- KARTOTEKS DOLAPLARI
- TASNİF DOLAPLARI
- KLASÖR DOLAPLARI
- FÖY HAVUZLARI
- HARİTA ve PLÂN DOLAPLARI
- BÜRO
- OKUL
- OTEL
- MOTEL
- GAZİNO
- CAFETERIA
- HASTAHANE
- KOMPLE TEFRİŞLERİ

ŞUBE : Ulus Han Kat: 1 — ANKARA

TEL : 11 77 13